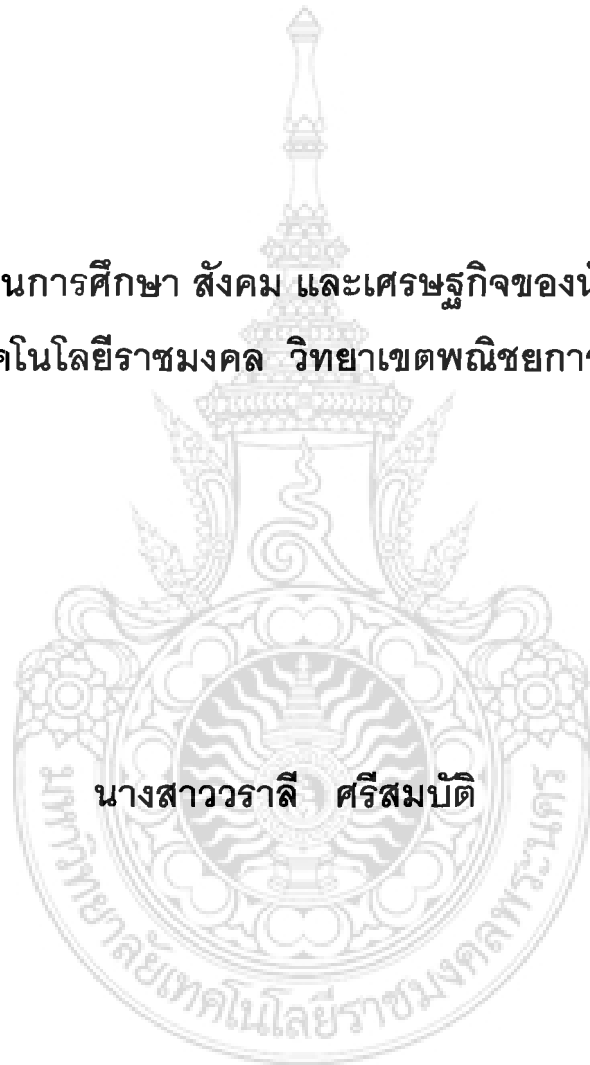

รายงานการวิจัย

ปัญหาทางการศึกษา สังคม และเศรษฐกิจของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

นางสาววราลี ศรีสมบัติ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

2545

รายงานการวิจัย

ปัญหาทางการศึกษา สังคม และเศรษฐกิจของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

ที่ปรึกษาโครงการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประนอม พันธุ์ไสว

หัวหน้าโครงการวิจัย
นางสาววราลี ศรีสมบัติ

ผู้ร่วมวิจัย

นางพิชญา พุกผาสุข
นายคณิต เจริญสุข

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

ปัญหาทางการศึกษา สังคม และเศรษฐกิจของนักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

นางสาววราลี ศรีสมบัติ

นางพิชญา พุกผาสุข

นายคณิต เจริญสุข

บทคัดย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ใน 3 ด้านคือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในวิทยาเขตพณิชยการพระนคร ปีการศึกษา 2545 จำนวน 1,000 คน ข้อมูลที่ได้ จากแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-PC หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t - test และ F - test

จากผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษามีปัญหาทางการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ (3.00) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาทางการศึกษา และด้านเศรษฐกิจ พบว่าไม่มี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาด้านสังคม โดยจำแนกตามกลุ่มการศึกษา รายได้ ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และสถานภาพทางครอบครัว พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Educational, Social and Economic Problem of the Students of Rajamangala Institute of Technology, Bangkok Commercial Campus.

Ms. Waralee Srisombut

Mrs. Pitchaya Pukphasuk

Mr. Kanit Charoensuk

ABSTRACT

The purposes of this study were to investigate students' problems of Rajamangala Institute of Technology, Bangkok Commercial Campus in three aspects ; educational, social, and economic problem. The subjects were comprised of 1,000 students in the 2002 academic year. Data were collected by questionnaires and analyzed by SPSS – PC program. Various statistic methods were used for data analyzing such as percentage, means, standard diviation, t – test, and F – test.

Research results were as follows :

1. The students' problems had significance lower than criteria (3.00) in educational, social, and economic problems at 0.05 significant statistical level.
2. The comparing of students' problems in educational and economic aspects was found that there was no significant difference at 0.05 statistical level.
3. The comparing of students' problems, in social aspect, classified by students' groups, parents' income and parents' marital status, was found that there was significant difference at 0.05 statistical level

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญเรื่อง	จ
สารบัญตาราง	ช
บทนำ	
ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้	4
ขอบเขตการวิจัย	4
การเก็บรวบรวมข้อมูล	6
เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
ลักษณะของนักศึกษา	7
ประเภทของนักศึกษา	8
ปัญหาของวัยรุ่น	10
ปัญหาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา	11
ปัญหาของนักศึกษาด้านการศึกษา	12
ปัญหาของนักศึกษาด้านสังคม	13
ปัญหาของนักศึกษาด้านเศรษฐกิจ	15
วิธีการดำเนินการวิจัย	17
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	17
การวิเคราะห์ข้อมูล	20
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	20
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	22
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัญหาของนักศึกษา	22
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การประเมินปัญหาของนักศึกษา	26
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา 3 ด้าน	31

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	36
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	36
วิธีการวิจัย	36
การวิเคราะห์ข้อมูล	36
สรุปผลการวิจัย	37
อภิปรายผล	40
ข้อเสนอแนะ	43
บรรณานุกรม	44
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	46

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง	18
ตารางที่ 3.2 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง	18
ตารางที่ 3.3 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี	19
ตารางที่ 3.4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ	19
ตารางที่ 3.5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามข้อมูลส่วนตัว (รายได้และอาชีพ) ของผู้ตอบแบบสอบถาม	19
ตารางที่ 4.1 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาทางการศึกษา ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร	23
ตารางที่ 4.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาด้านสังคม ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร	24
ตารางที่ 4.3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาด้านเศรษฐกิจ ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร	25
ตารางที่ 4.4 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการศึกษาของนักศึกษา โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้	27
ตารางที่ 4.5 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านสังคมของนักศึกษา โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดให้	29
ตารางที่ 4.6 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านเศรษฐกิจของนักศึกษา โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้	30
ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามระดับการศึกษา	31
ตารางที่ 4.8 ตารางทดสอบความแตกต่างของปัญหาด้านสังคม จำแนกตามระดับการศึกษา	32
ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามรายได้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง	32
ตารางที่ 4.10 ตารางทดสอบความแตกต่างของปัญหาด้านสังคม จำแนกตามรายได้บิดา	32

- ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม
และด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามอาชีพบิดา 33
- ตารางที่ 4.12 ตารางทดสอบความแตกต่างของปัญหาด้านสังคม จำแนกตามอาชีพของบิดา 33
- ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม
และด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามอาชีพมารดา 34

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาเริ่มมีอัตราการเจริญเติบโตของภาคอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการสูงกว่าภาคเกษตรกรรมเป็นอันมาก ทำให้บุคลากรหรือผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้ทางบริหารธุรกิจเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ส่งผลให้การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) และฉบับที่ 9 (2545-2549) มีนโยบายและวัตถุประสงค์หลักเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงต้องอาศัยการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้ประชากรของประเทศเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณภาพ จริยธรรม ตลอดจนความคิดในเชิงสร้างสรรค์ อันจะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถของบุคคลให้เป็นพลเมืองดีของชุมชน สังคม และประเทศชาติ ดังนั้นการเร่งรัดจัดการศึกษาและฝึกอบรมบุคลากรทางสายอาชีพ จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญซึ่งทำให้เกิดการพัฒนากำลังคนของประเทศ ให้เหมาะสมทั้งในด้านคุณภาพและปริมาณที่สอดคล้องกับสภาวะทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร เป็นสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนทางด้านบริหารธุรกิจ ได้สนองตอบต่อนโยบายการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีภารกิจหลักในการผลิตผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี ให้มีความรู้และมีความสามารถในการเป็นผู้ปฏิบัติงานได้จริง ควบคู่กับคุณธรรมและจริยธรรมในวิชาชีพในแต่ละสาขา เพื่อให้เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศให้เจริญเติบโตอย่างมั่นคง และยั่งยืนสืบไป

ทั้งนี้ตามแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ได้ดำเนินการเพื่อบรรลุผลสำเร็จในภารกิจด้วยการรับผู้ที่สามารถผ่านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษา 2 ระดับ คือ

- 1) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี (ปวส.) รอบเช้าและรอบบ่าย แยกเป็น 6 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการโฆษณา สาขาวิชาการเงิน และสาขาวิชาการโรงแรม โดยมีจำนวนนักศึกษาในปีการศึกษา 2544 จำนวนรวม 1,756 คน ปีการศึกษา 2545 จำนวนรวม 1,800 คน

- 2) ระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ) ทั้งภาคปกติ และภาคสมทบ โดยภาคปกติมี 2 หลักสูตร คือ หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง จำนวน 4 สาขาวิชา ดังนี้ สาขาวิชาการบัญชี – กลุ่มบัญชีต้นทุน สาขาวิชาการตลาด – กลุ่มสื่อสารการตลาด สาขาวิชาการจัดการ และ

สาขาวิชาการเงิน หลักสูตร 4 ปี จำแนก 4 สาขาวิชา ดังนี้ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการระบบสารสนเทศ และสาขาวิชาการจัดการ ส่วนภาคสมทบมีหลักสูตร 2 - 3 ปีต่อเนื่อง เปิดสอน 4 สาขาวิชาคือ สาขาวิชาการบัญชี - กลุ่มการบัญชีทั่วไป สาขาวิชาการตลาด - กลุ่มการตลาดทั่วไป สาขาวิชาการจัดการ และสาขาวิชาการระบบสารสนเทศ โดยมีจำนวนนักศึกษาในปีการศึกษา 2544 จำนวนรวม 2,027 คน ปีการศึกษา 2545 จำนวนรวม 2,756 คน

นักศึกษาที่เข้าศึกษาทั้ง 2 ระดับมีอายุระหว่าง 17 - 22 ปี เป็น กลุ่มวัยรุ่นตอนปลายสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก การเปลี่ยนแปลงทางกายภายนอกเป็นไปในแง่ของการเจริญเติบโตถึงขีดสมบูรณ์ (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2540 : 331) เช่น ส่วนสูง น้ำหนัก รูปหน้า ส่วนสัดของร่างกาย ลักษณะเส้นผม โครงกระดูกแข็งแรงขึ้น การสะสมไขมันในร่างกายมีมากกว่าวัยเด็ก โดยเฉพาะในวัยรุ่นเพศหญิง บางโอกาสจึงเรียกระยะนี้ว่ามีช่วงไขมัน (fat period) ส่วนวัยรุ่นชายเสียงจะแตกและห้าวขึ้น สุขภาพโดยทั่วไปดีกว่าวัยที่ผ่านมา ส่วนการเปลี่ยนแปลงภายใน (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2540 : 352) ในด้านปัญญามีความเจริญเติบโตทางสมองอย่างเต็มที่ จึงสามารถคิดได้ในทุก ๆ แบบ หากได้รับการศึกษาอบรมตามขั้นตอนด้วยดีสามารถแสดงความสามารถเปรื่องอย่างชัดเจน และรู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความคิดรวบยอดในเรื่องราวต่าง ๆ ลึกซึ้งมากขึ้น ในด้านอารมณ์มักจะมีการเปลี่ยนแปลงง่าย (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2540 : 336) สับสน อ่อนไหว ไม่มั่นคง และแสดงบุคลิกอารมณ์อย่างเด่นชัด เช่น อารมณ์ร้อน วิตกกังวล ซื่อจรรยา ความรู้สึกที่ตนด้อยเด่นในแง่ใด สับสน หงุดหงิด รัก ชอบ โกรธ กลัว เกลียด ฯลฯ ไม่ว่าอารมณ์ประเภทใด มักมีความรุนแรง การควบคุมอารมณ์ยังไม่ได้ เข้ากับบุคคลต่างวัยยาก ความรู้สึกสับสนทางอารมณ์เกิดจากสาเหตุที่วัยรุ่นต้องทำตามอย่างผู้ใหญ่ในด้านความประพฤติและความรับผิดชอบ จึงมีความรู้สึกสับสนในการวางตัวในสังคมกับเพื่อนร่วมวัย เพื่อนต่างเพศ และเพื่อนต่างวัย รวมทั้งต้องเลือกอาชีพเพื่อเตรียมตัวประกอบอาชีพในวัยผู้ใหญ่ ซึ่งวัยรุ่นยังไม่แน่ใจในความถนัด ความสนใจ ความต้องการและบุคลิกภาพของตนเอง ส่วนพัฒนาการทางสังคมนั้น (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2540 : 337) วัยรุ่นให้ความสำคัญกับกลุ่มมาก ต้องการยอมรับจากกลุ่มและสามารถจับกลุ่มกันได้นานแน่นแฟ้นผูกพันกับเพื่อนในกลุ่มมากและจะสร้างกฎระเบียบ ภาษา ประเพณีประจำกลุ่มเพื่อใช้เฉพาะสมาชิกกลุ่มเท่านั้น การรวมกลุ่มกันของวัยรุ่นเป็นการสนองความต้องการด้านสังคม ด้านต่าง ๆ เช่น การเป็นบุคคลสำคัญ การต่อต้านผู้มีอำนาจหรือผู้ใหญ่ การหนีสภาพน่าเบื่อของบ้าน ฯลฯ การเลือกเป็นสมาชิกของกลุ่มใดขึ้นอยู่กับแนวโน้ม บุคลิกภาพ ฐานะทางเศรษฐกิจ ความสนใจ ค่านิยม สติปัญญา และอื่น ๆ กลุ่มจึงมีความสำคัญต่อชีวิตและจิตใจของวัยรุ่นมากที่สุด ครอบครัวจะมีความสำคัญ

นอกจากนักศึกษาในวัยนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว วัฒนธรรมของสถาบันการศึกษา การสอนของอาจารย์และธรรมชาติของสาขาวิชา ยังทำให้เกิดลักษณะเฉพาะด้านบุคลิกภาพ และพฤติกรรมของผู้เรียนสายบริหารธุรกิจในแต่ละสาขาวิชา เมื่อมาอยู่รวมกันในสังคมเดียวกันย่อมประสบปัญหาต่าง ๆ จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า นักศึกษาประสบปัญหาซึ่งเกี่ยวข้องกับปัญหาด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ ในลักษณะต่าง ๆ ปัญหาด้านการศึกษา ได้แก่ ความไม่กล้าไปถามอาจารย์ บรรยายภาคในห้องเรียนไม่เหมาะสม การทำความเข้าใจในเนื้อหาวิชาได้ช้า การไม่รู้จักรการแบ่งเวลาเรียน ปัญหาด้านสังคม ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการวางตัว ความไม่แน่ใจในเรื่องมารยาท ไม่กล้าพูดในที่ชุมชน ไม่มีความมั่นใจในตนเอง ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมสถาบันแต่ต่างสาขาวิชามีน้อย ไม่สามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเองต้องปรึกษาผู้อื่นอยู่เสมอ มีความวิตกกังวล และขาดความสามารถในการปรับตัว ส่วนปัญหาด้านเศรษฐกิจนั้น นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการได้รับเงินจากผู้ปกครองน้อย รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ ไม่มีค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์การเรียน รวมทั้งปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัว ปัญหาต่าง ๆ ที่นักศึกษาประสบนี้ย่อมสร้างความไม่สบายใจ ความท้อถอยหมดกำลังใจให้เกิดขึ้นแก่นักศึกษา และเป็นเหตุให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาช้ากว่ากำหนดและออกกลางคัน หรือบางครั้งนักศึกษาตัดสินใจยุติปัญหาของตนด้วยการทำอัตวินิบาตกรรม แต่หากสถาบันการศึกษาสามารถรับรู้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นย่อมเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะทำให้ผู้ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาหาทางป้องกัน โดยการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหากแก่นักศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาประสบความสำเร็จในการศึกษาตามที่นักศึกษาและสถาบันมุ่งหวัง

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาว่านักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี ทั้งรอบเช้าและรอบบ่าย รวมทั้งนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง และระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ ประสบปัญหาด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจในลักษณะใด มีความแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี รอบเช้าและรอบบ่าย ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่อง และระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ใน 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาทางการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจของนักศึกษา
จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่ศึกษา รายได้ และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบปัญหาของนักศึกษาทางการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ
2. เป็นแนวทางให้ผู้บริหารวิทยาเขตฯ อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ปกครองได้
ร่วมมือกันปรับปรุงแก้ไข และหาหนทางขจัดปัญหาของนักศึกษาได้อย่างถูกต้อง
3. ทำให้ลดปัญหาของนักศึกษา และป้องกันมิให้ปัญหาเกิดขึ้น

หน่วยงานที่นำผลการวิจัยไปใช้

1. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. สถาบันครอบครัว

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต
พณิชยการพระนคร ใน 3 ด้านด้วยกัน คือ
 - 1.1 ด้านศึกษา ประเมินเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา สื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์ เอกสาร
เทคนิคและวิธีการสอนของอาจารย์ การวัดและประเมินผลของอาจารย์ผู้สอน
 - 1.2 ด้านสังคม ประเมินเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษา การขัดแย้งกับเพื่อน
นักศึกษา การเป็นที่ยอมรับและการเข้าร่วมกิจกรรมของกลุ่ม
 - 1.3 ด้านเศรษฐกิจ ประเมินเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์การเรียน ค่าใช้จ่าย
ส่วนตัว การคิดค่าเล่าเรียน หนี้สิน การทำงานพิเศษเพื่อหารายได้
2. ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่
 - 2.1 นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการ
พระนคร ในปีการศึกษา 2545 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี ทั้งรอบเช้าและรอบ
บ่าย จากสาขาวิชาต่าง ๆ ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชา
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการโรงแรม และสาขาวิชาการโฆษณา ระดับปริญญาตรีหลักสูตร 2 ปี
ต่อเนื่อง ภาคปกติ สาขาวิชาการบัญชี – กลุ่มบัญชีต้นทุน สาขาวิชาการตลาด – กลุ่มสื่อสารการ
ตลาด สาขาวิชาการจัดการ และระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการ
ตลาด สาขาวิชาการระบบสารสนเทศ และสาขาวิชาการจัดการ รวมจำนวน 4,909 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในวิทยาเขตพัฒนชกการพระนคร จำนวน 1,000 คน ที่ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเกี่ยวกับปัญหาทั้ง 3 ด้าน ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพัฒนชกการพระนคร ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปีทั้งรอบเช้าและรอบบ่าย นักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องภาคปกติ และนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาค้นคว้า หนังสือ เอกสาร บทความ และงานวิจัยเกี่ยวกับปัญหาทั้ง 3 ด้านของนักศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามในแต่ละด้าน

3.2 ศึกษาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของไลเคิร์ต (Likert's Scale)

3.3 สร้างแบบสอบถามโดยศึกษาข้อมูลจากข้อ 1 และ ข้อ 2

3.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประนอม พันธุ์ไสว ตรวจสอบพิจารณาปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามให้เหมาะสมและครอบคลุมเนื้อหาสาระ

3.5 นำแบบสอบถามไปปรับปรุงตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้น จึงนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองซึ่งเป็นนักศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพัฒนชกการพระนคร จำนวน 40 คน

3.6 หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้ร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วใช้สถิติ t -test วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก เลือกข้อคำถามที่มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.734 ขึ้นไป (Flaming and Nellis. 1994 : 374) ถือว่ามีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์สูง เอาไปเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.7 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าความสอดคล้องภายในแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับคือ 0.905

ลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ชั้นปี แผนก รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สอบถามเกี่ยวกับปัญหาทั้ง 3 ด้านของนักศึกษา ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ

โดยผู้ตอบประเมินสภาพปัญหาของตนเองเป็นค่าน้ำหนักมากน้อยตามสภาพความเป็นจริง หรือตามความรู้สึกของตนเอง

การให้ค่าคะแนนแต่ละข้อในแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนตัวเลือก 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 ถึง 5 คะแนน ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาในระดับมากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาในระดับมาก
- คะแนน 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาในระดับปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อย
- คะแนน 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่ามีปัญหาในระดับน้อยที่สุด

ในการศึกษาปัญหาของนักศึกษาตามจุดมุ่งหมายข้อที่หนึ่งมีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักตอบ ดังนี้

1. คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาระดับมากที่สุด
2. คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาระดับมาก
3. คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาระดับปานกลาง
4. คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาระดับน้อย
5. คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง ผู้ตอบมีปัญหาระดับน้อยที่สุด

ในการประเมินปัญหาของนักศึกษาตามจุดมุ่งหมายข้อที่ 2 ใช้การทดสอบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ดังนี้

1. ถ้าปัญหาของนักศึกษาในแต่ละด้านสูงกว่า 3.00 ซึ่งเป็นค่ากลางของมาตรวัดทัศนคติของไลเคิร์ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถือว่าปัญหอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์
2. ถ้าปัญหาของนักศึกษาในแต่ละด้านต่ำกว่า 3.00 ซึ่งเป็นค่ากลางของมาตรวัดทัศนคติของไลเคิร์ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถือว่าปัญหอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์
3. ถ้าปัญหาของนักศึกษาในแต่ละด้านแตกต่างจากค่า 3.00 ซึ่งเป็นค่ากลางของมาตรวัด ทัศนคติของไลเคิร์ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถือว่าปัญหอยู่ในระดับไม่แตกต่างจากเกณฑ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัยราชวมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหานักศึกษาศาสนาบันเทศโนโลยีราชวมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ผู้วิจัยจัดลำดับสาระ ดังนี้ คือ ลักษณะและประเภทของนักศึกษา ปัญหาของวัยรุ่น ปัญหาของนักศึกษาด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของนักศึกษา

ลักษณะของนักศึกษา

นักศึกษาส่วนใหญ่โดยทั่วไปจะมีอายุประมาณ 17 - 22 ปี เป็นระยะวัยรุ่นตอนปลายสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น มีการพัฒนาการที่มีลักษณะเด่นในทุกด้าน (ณัฐติยา จตุรนาตกุล. 2541 : 10) เป็นวัยที่กำลังอยู่ในระหว่างการแก้ไขปรับปรุงตนเอง เพื่อที่จะได้ดำรงชีวิตอยู่ต่อไปอย่างมีคุณภาพ และลักษณะของนักศึกษาในวัยนี้ มีดังนี้

1. มีพฤติกรรมรวมกลุ่ม และมักสร้างกฎระเบียบ ภาษาประเพณีประจำกลุ่มที่ใช้เฉพาะสมาชิกของกลุ่มเท่านั้น
2. มีอารมณ์อ่อนไหว เปลี่ยนแปลงได้ง่าย เช่น เจ้าอารมณ์ น้อยใจเก่ง ถือดี เจ้าทสิฐิ โกรธ ฯลฯ และไม่ว่าอารมณ์ประเภทใดมักมีความรุนแรง การควบคุมอารมณ์ไม่สู้ดี
3. มีพฤติกรรมเลียนแบบผู้ใหญ่ แต่เนื่องจากขาดประสบการณ์จึงมีความคิดเห็นที่รุนแรง สับสน หรือผิดพลาดได้ง่าย
4. มีการโต้ตอบพฤติกรรมและสถานการณ์ใด ๆ โดยไม่มีเหตุผล เช่น การยกพวกตีกัน ซึ่งมีสาเหตุจากการรักพวกพี่น้อง การแสวงหาความรักความชื่นชมจากเพื่อน ฯลฯ
5. มีความรักความยุติธรรมอย่างรุนแรง ถ้าเห็นว่าเกิดความยุติธรรมหรือพบว่าตัวเองไม่ได้รับความยุติธรรมจะเกิดการรวมตัวกันต่อต้านเรียกร้อง
6. มีความเพ้อฝัน ฟุ้งซ่านในบางครั้ง เนื่องจากมีสภาพธรรมชาติที่สำคัญ คือ แสวงหาอุดมการณ์ หรือปรัชญาชีวิต เลียนแบบและนับถือผู้ที่ตนชื่นชอบ ทำให้เกิดความสับสนใจ เกร็งเครียด เพราะไม่สามารถไปถึงเป้าหมายที่ฝันไว้ หรือไม่มีบุคคลเช่นนั้นในชีวิตจริง
7. ต้องการความเป็นอิสระเป็นตัวของตัวเอง ไม่ต้องการอยู่ใต้คำสั่ง คำบังคับของผู้ใด รวมทั้งพ่อแม่ ผู้ปกครอง
8. ต้องการเพื่อนและพวกพ้อง ต้องการยอมรับจากเพื่อน มีทุกอย่างเหมือนเพื่อนหรือดีกว่า
9. ต้องการความงามทางร่างกาย เพราะคิดว่าความงามทางกายเป็นแรงจูงใจให้เข้ากลุ่มได้ง่าย เป็นที่ยอมรับและดึงดูดเพศตรงข้าม จึงทำให้ความเอาใจใส่ต่ออาหาร เสื้อผ้า ทรงผม และสุขภาพอนามัย

10. ต้องการประพุดิตนตามบทบาททางเพศของตน ผู้ที่มีความรู้สึกว่าตนเอง “ไม่สมเป็นชายชาตรี” หรือ “ไม่สมเป็นหญิงสาว” จะรู้สึกไม่แน่ใจไม่สบายใจ และจะพยายามแก้ไขทุกวิถีทาง

ประเภทของนักศึกษา

การจำแนกประเภทของนักศึกษานั้น หากจำแนกประเภทโดยพิจารณาจากองค์ประกอบต่าง ๆ แล้วสามารถจำแนกได้ดังนี้ (ณัฐติยา จตุรนาตากุล. 2541 : 11)

1. จำแนกตามพฤติกรรมและเจตคติ

การจำแนกในลักษณะนี้ จำแนกตามลักษณะโครงสร้างของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย

(The Clark and Trow Subculture Model) ซึ่งยึดองค์ประกอบ 2 ประการ คือ ความสามารถทางสติปัญญา และวิชาการของนักศึกษา และการแสดงออกซึ่งเจตจำนงที่มีต่อสถาบันการศึกษา การจำแนกลักษณะนักศึกษาโดยพิจารณาจากพฤติกรรมและเจตคตินี้สามารถจำแนกได้เป็น 4 ประเภทย่อย (ทองเรียน อมรัชกุล. 2525 : 35 – 36) คือ

1.1 พวกนักวิชาการ (Academic Subculture) นักศึกษากลุ่มนี้เป็นพวกที่ขยันขันแข็งหมกมุ่นอยู่กับวิชาการ มักชอบแสดงออกซึ่งความคิดเห็นในเชิงวิชาการ และชอบเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยอยู่เสมอ พวกนี้ชอบทำงานหนัก ได้รับความสำเร็จในทางวิชาการมีเกรดเฉลี่ยสูง และมักพูดคุ้ยแต่วิชาการนอกห้องเรียนเป็นประจำ โดยทั่วไปแล้วนักศึกษากลุ่มนี้มุ่งศึกษาหาความรู้จริง ๆ ลักษณะที่เห็นได้ง่ายก็ได้แก่ การชอบเข้าไปศึกษาหาความรู้ในห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ และเข้าร่วมในการสัมมนาทางวิชาการ ระดับความมุ่งหวังของนักศึกษากลุ่มนี้คือ การได้เข้าไปศึกษาต่อในระดับหลังปริญญาตรีหรือสูงกว่า

1.2 พวกต่อต้านรุกราน (Nonconformist Subculture) นักศึกษาพวกนี้เป็นผู้ที่มีความคิดอ่านในเชิงวิชาการและสติปัญญาดี แต่มักไม่ยุ่งเกี่ยวกับสถาบันการศึกษา คือปลีกตัวออกห่าง โดยทั่วไปแล้วนักศึกษากลุ่มนี้มีแนวโน้มที่จะแสวงหาสิ่งที่มีความหมายเฉพาะต่อชีวิตของตนเองเท่านั้น มีความสนใจในเรื่องการประกอบอาชีพเพียงเล็กน้อย และไม่ชอบร่วมกิจกรรมนักศึกษา ลักษณะเด่นของนักศึกษากลุ่มนี้คือ การแสดงความก้าวร้าวไม่เห็นด้วย (Aggressive Nonconformist) โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการบริหารของสถาบันศึกษา และมักไม่ยุ่งกับกิจกรรมของสถานศึกษา รวมทั้งครูอาจารย์ กล่าวโดยสรุปนักศึกษากลุ่มนี้ชอบลีลาในการดำเนินชีวิตที่เป็นแบบฉบับของตนเอง

1.3 พวกที่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสถาบัน (Collegiate Subculture) นักศึกษาพวกนี้ส่วนใหญ่จะทำตัวจงรักภักดีต่อสถาบัน และปฏิบัติตนสอดคล้องกับความต้องการ อย่างไรก็ตาม นักศึกษากลุ่มนี้ไม่เป็นผู้หมกมุ่นในวิชาการแต่ประการใด แต่จะนิยมใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ชอบเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษนอกหลักสูตรทุกอย่าง รวมทั้งกีฬา ดังนั้นการอุทิศตนเองเพื่อการศึกษาเล่าเรียนจึงมีน้อยไป สรุปได้ว่านักศึกษากลุ่มนี้ชอบสังคมและเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ

1.4 พวกตั้งใจศึกษาอบรมเพื่อการประกอบอาชีพ (Vocational Subculture) นักศึกษากลุ่มนี้โดยปกติแล้วไม่ชอบการศึกษาเล่าเรียนในทางวิชาการโดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องใช้สติปัญญาอย่างสูงส่ง และในขณะเดียวกันก็ไม่ชอบยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมของสถานศึกษา แต่นักศึกษาประเภทนี้ยอมรับว่า การศึกษาเล่าเรียนในสถาบันการศึกษาเป็นการฝึกฝนทางอาชีพ (Off-the-Job Training) อย่างแท้จริง ทั้งนี้เพื่อให้ได้ปริญญาบัตรและเพื่อการปรับปรุงอาชีพหรืองานที่ทำให้ดีขึ้น

2. จำแนกตามบุคลิกภาพ

การจำแนกนักศึกษาโดยพิจารณาองค์ประกอบด้านบุคลิกภาพนี้ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 35) มีความเห็นที่สามารถแบ่งนักศึกษาออกได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. วิหะนิสิต เป็นนักศึกษาประเภทที่ให้ความสนใจในกิจกรรมสังคมดีมีมนุษยสัมพันธ์ดี เพื่อจะพัฒนาตนเองและสังคม
2. อาชีวนิสิต ประเภทนี้ต้องการจบเร็วเพื่อพัฒนาตนเอง ออกไปทำงาน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคม เป็นการเรียนให้จบเพื่อทำงานหรือให้มีงานทำ
3. ศึกษิตนิสิต ประเภทนี้เป็นพวกนอนหนังสือ ชีวิตขึ้นอยู่กับผลการเรียน อ่านหนังสือตลอด เข้าสังคมไม่เป็นแต่เรียนดี เห็นแก่ตัว สติปัญญาดีและแก้ไขปัญหามาก
4. อิศระนิสิต พวกนี้จะมีความเป็นอิสระในตนเอง คิดอะไรเป็นประโยชน์ต่อสังคมชอบความแตกแยก ชอบทะเลาะกับผู้อื่น

3. การจำแนกตามความสามารถ

การจำแนกโดยพิจารณาองค์ประกอบด้านความสามารถนี้ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภท (ประกอบ คูปรรัตน์. 2530 : 186) คือ

- 3.1 เก่งคิด นักศึกษาบางคนด้านสภาพปัญญา พื้นฐานทางการศึกษาและการฝึกอบรมที่ผ่านมาของเขา ทำให้เขามีความสามารถในเรื่องของการใช้ความคิด เนื้อหาวิชาหรือทฤษฎีได้มากกว่าคนอื่น ๆ
- 3.2 เก่งคน บางคนมีความโน้มเอียงที่จะมีทักษะในการทำงานกับคนได้ดี มีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักการสื่อความหมาย การติดต่อ หรือการจัดการที่ต้องเกี่ยวกับคน
- 3.3 เก่งงาน บางคนไม่ถนัดทฤษฎี ไม่ค่อยคิดได้ลึกซึ้งแต่ถ้าให้ทำงานอะไรที่ต้องลงมือปฏิบัติแล้วจะสามารถทำได้ กล่าวคือ เป็นนักปฏิบัติ

4. จำแนกตามความมุ่งหมายในการเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

การจำแนกในลักษณะนี้ สรรเสริญ อุทัยเฉลิม (2524 : 183 – 184) ได้จำแนกนักศึกษาออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ไว้ 3 ประเภท คือ

4.1 ประเภทมาเรียนเพื่อหาความรู้แต่เพียงอย่างเดียว ไม่สนใจสิ่งแวดล้อมสังคมภายนอก เป็นหนอนหนังสือ

4.2 ประเภทมาเรียนเพื่อแสวงหาความรู้เพื่อตนเองและสังคม พวกนี้จะต่างกับพวกแรก เขาจะศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสังคม ใช้เวลาว่างออกไปบำเพ็ญประโยชน์ช่วยเหลือสังคมให้ดีขึ้น

4.3 ประเภทแสวงหาความคิดใหม่ พวกนี้ได้ชื่อว่าเป็นพวกหัวก้าวหน้าไม่ยอมหยุดนิ่งพยายามหาความรู้ใหม่ ๆ ชอบแสดงออก แสดงความคิดเห็นใหม่ ๆ พวกนี้ได้ชื่อว่า “ปัญญาชน” พวกนี้ได้รับการเอาใจใส่จากอาจารย์ช่วยชี้แนะแนวทางให้ข้อคิดที่ถูกต้อง

ปัญญาของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นวัยที่สำคัญของชีวิตช่วงหนึ่ง ซึ่งควรแก่การให้ความสนใจและเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดจากผู้ใหญ่ ทั้งนี้เพราะเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งจะมีผลสืบเนื่องไปสู่พฤติกรรมในรูปแบบต่าง ๆ (น้อยนภา สินธุบดี. 2530 : 22) พัฒนาการและธรรมชาติของวัยรุ่นนั้น มีการเจริญเติบโตทางร่างกายทางเพศและความคิดอย่างรวดเร็ว มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย พยายามหาเอกลักษณ์ของตนเอง มีการเลียนแบบเพื่อน หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคม เพื่อนและการเข้ากลุ่มเพื่อนมีความสำคัญต่อวัยรุ่นมาก มีความสนใจเพศตรงข้ามและมีเพื่อนต่างเพศ อีกทั้งต้องการความรัก ความผูกพันมากกว่าวัยอื่น ปัญหานั้นเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติบ้าง วัยรุ่นก่อให้เกิดแก่ตนเองบ้าง บุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อมทำให้เกิดบ้าง (ปราณี รามสูตร. 2538 : 65) ถ้าขาดการชี้แนะหรือการแนะแนวที่ถูกต้องเหมาะสมแล้ว คาดว่าวัยรุ่นจะมีปัญหามากมาย (บันเทิง ชลชช่วยชีพ 2533 : 95) ซึ่งปัญหาของวัยรุ่นเหล่านี้ วิทยา นาควิริยะ (2537 : 292 – 296) ได้ศึกษาและวิเคราะห์จากประสบการณ์การทำงาน พบว่า สามารถแบ่งลักษณะปัญหาของวัยรุ่นออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. ปัญหาที่เกิดจากตัวของวัยรุ่นเองในขณะนั้น (Self Originated Aspect) ปัญหาเหล่านี้ ได้แก่ ปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในช่วงของความเป็นวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคม เซอร์ปัญญา อารมณ์และทางเพศ วัยรุ่นจะเกิดความวุ่นใจกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ หรือแม้แต่ปัญหาทางจิตใจในแง่ที่ไม่สามารถแบ่งความรู้สึกระหว่างเพื่อนกับพ่อแม่ ปัญหาความอยากเด่น อยากมีชื่อเสียง ทำให้อย่างแต่งกายแปลก ๆ เรียกร้องความสนใจ จนถึงปัญหาที่ไม่สามารถหาเงินมาจับจ่ายใช้สอยในเรื่องของการแต่งกายหรือการเที่ยวเตร่ ปัญหาที่จะต้องครุ่นคิดหาวิธีที่จะทำอย่างไรจึงจะมีคนสนใจ ปัญหาเรื่องการเรียนที่เริ่มยากขึ้น ปัญหาการปรับตัวในกลุ่มเพื่อนและความต้องการที่ซับซ้อน แม้แต่ปัญหาเรื่องเพศทั้งกับเพื่อนเพศเดียวกัน เพื่อนต่างเพศ หรือกับตนเอง ฯลฯ

2. ปัญหาที่เกิดจากสังคมมองวัยรุ่นว่ามีปัญหา (Social Response Aspect) ซึ่งอาจจะมาจากการเปลี่ยนแปลงในตัววัยรุ่น ปฏิกริยาที่วัยรุ่นมีต่อการเปลี่ยนแปลงนั้น หรือการไขว่คว้าเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการตามวัยของวัยรุ่น

3. ปัญหาที่เกิดจากปฏิกริยาต่อต้านของวัยรุ่นที่มีต่อสังคม (Reaction Aspect) ปัญหานี้เป็นปัญหาที่ร้ายแรง และเป็นปัญหาที่ยากต่อการแก้ไข เป็นปัญหาและที่เห็นได้ชัดวัยรุ่นจะเกิดปฏิกริยา (reaction) เมื่อเขาคิดว่าผู้ใหญ่หรือสังคมไม่เข้าใจเขา สิ่งที่จะกระทำหรือแสดงออกมาจึงเป็นไปในลักษณะของการต่อต้านกฎเกณฑ์หรือผู้ใหญ่เหล่านั้น

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาของวัยรุ่น การเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ แก่วัยรุ่นเป็นอันมาก ดังนั้น การศึกษาในเรื่องปัญหาของวัยรุ่นจึงเป็นสิ่งสำคัญขั้นพื้นฐานในการทำความเข้าใจการแสดงออกทางพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งโดยส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย อีกทั้งยังสามารถช่วยลดหรือขจัดปัญหาที่เกิดขึ้น ด้วยวิธีการแก้ปัญหาก็ไม่ขัดกับพัฒนาการตามวัยของนักศึกษา อันจะส่งผลให้นักศึกษาสามารถศึกษาในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ปัญหาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

การที่นักศึกษาเปลี่ยนสถานภาพจากนักเรียนมัธยมศึกษาเป็นนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้น ย่อมพบกับปัญหาในด้านต่าง ๆ มากมาย วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530 : 15 – 22) กล่าวว่า หากพิจารณาแยกประเด็นของปัญหาออกเป็นด้านต่าง ๆ แล้วจะพบว่ามีดังนี้

1. ค่านิยมการศึกษาระดับอุดมศึกษา เป็นค่านิยมที่คนในครอบครัวและสังคมย้าให้ผู้สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเกิดความเข้าใจว่า ปริญาบัตรเป็นสิ่งที่มีความหมายมีความสำคัญต่อชีวิตในอนาคต การมุ่งสู่การศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงมิได้ตระหนักในความสามารถของตน ความสนใจ ความตั้งใจ ตลอดจนความมุ่งหมายของชีวิต ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายหรือไม่สามารถจะเรียนได้

2. ความผิดหวังต่อสภาพหลังการคัดเลือก นักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ตกอยู่ในสภาพความไม่พึงพอใจต่อสถาบันที่สอบคัดเลือกได้ เมื่อใจไม่รักทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างดูยาก ปรับตัวไม่ได้มีผลกระทบไปสู่การศึกษาและชีวิตของนักศึกษาเหล่านั้น

3. ขาดจุดมุ่งหมายของชีวิต เป้าหมายของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในวงจำกัดว่า ขอให้สอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาจะเป็นแห่งใดก็ได้ ดังนั้นเมื่อสอบเข้าได้ก็ไม่สามารถกำหนดแผนการทำงานหรือการศึกษาต่อเมื่อสำเร็จการศึกษาในอนาคต จึงทำให้หลายคนประสบความผิดหวัง

4. ขาดการแนะแนวด้านการอาชีพ นักศึกษาในปัจจุบันมีข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการศึกษาและอาชีพน้อย จึงไม่สามารถจะตัดสินใจได้ถูกต้องว่าควรเลือกศึกษาในสาขาวิชาชีพใด

5. ปัญหาการเงิน มีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายในขณะที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพราะบางคนมีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทั้ง ๆ ที่ผู้ปกครองไม่สามารถส่งเสียให้เล่าเรียนได้ ทำให้นักศึกษากลุ่มนั้นเกิดความคับข้องใจ เป็นห่วงกังวล เนื่องจากไม่มีเงินค่าหน่วยกิต หรือบางครั้งก็ไม่มีเงินแม้แต่ค่าอาหารกลางวัน

6. ปัญหาครอบครัว มีนักศึกษาจำนวนหนึ่งที่บิดาเสียชีวิตหรือมารดาเสียชีวิตไปแล้วหรือครอบครัวที่บิดามารดาแยกกันอยู่

7. ปัญหาสุขภาพ นักศึกษาแทบทุกคนมีปัญหาส่วนตัวติดต่อมาสู่สถาบันอุดมศึกษาด้วย เช่น ปัญหาด้านสุขภาพ ปวดท้อง ท้องไม่ปกติ โรคกระเพาะ และโรคหัด หรือแพ้อากาศอยู่เสมอ นักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีเวลาออกกำลังกายจึงมักจะไม่ดีทำให้เป็นโรคต่าง ๆ ได้ง่าย

8. ปัญหาการเรียน เนื่องจากการเรียนระดับอุดมศึกษาเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาพยายามศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง รู้จักค้นคว้า รู้จักใช้ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับการสังเกต ชักถาม จดจำ สำนวนปฏิบัติจริง และจากการอ่าน การเรียนระดับนี้นักศึกษาจึงต้องรู้จักขวนขวายฝึกฝนตนเอง สร้างวินัยในตนเอง ไม่มีอาจารย์คอยดูแล การจัดการเรียนค่อนข้างเป็นอิสระจึงเป็นเหตุให้หลายคนที่ไม่รู้จักบังคับใจตนเองเกิดการขาดเรียน ไม่ทราบวิธีทำรายงานที่ถูกต้อง ไม่ชินกับข้อสอบ ทำให้สอบตกหรือได้คะแนนไม่ดี จึงเกิดความถ้อยทอยมากยิ่งขึ้น เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน ไม่มีกำลังใจศึกษาค้นคว้า อาจนำมาซึ่งความคับข้องใจจนเป็นสาเหตุให้บางคนเป็นโรคจิต บางคนถึงกับฆ่าตัวตายก็มี

ปัญหาของนักศึกษาด้านการศึกษา

ไพฑูรย์ สินสารรัตน์ (2529 : 37) ได้ให้ทัศนะว่า การเรียนการสอนเป็นระบบปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้เรียนด้วยตนเอง และผู้เรียนกับสภาวะแวดล้อมอื่น ๆ องค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้คือตัวผู้เรียน ผู้สอนจะดำเนินการสอนได้ดีและมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อได้รู้จักและเข้าใจลักษณะธรรมชาติของผู้เรียนเป็นอย่างดี มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน

การศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้น นักศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับบรรยากาศในสถาบันให้ได้ภายในระยะเวลาสั้นที่สุด ซึ่งบรรยากาศในสถาบันในที่นี้คือ ความเป็นอิสระของนักศึกษาในการดูแลตนเองในด้านการเรียน (อดุลย์ วิริยะเวชกุล. 2529 : 385) นักศึกษาต้องขวนขวายฝึกตนเอง สร้างวินัยให้ตนเอง ซึ่งถ้านักศึกษาไม่สามารถปรับตัวได้จะประสบปัญหาทางการเรียนในลักษณะต่าง ๆ กัน ดังผลการศึกษาวิจัยของบุคคลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

วิลาวรรณ จารุชัยนิวัฒน์ (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาในด้านการปรับตัวทางการเรียน โดยนักศึกษาต่างสาขาวิชามีปัญหาแตกต่างกันในด้านการสอนและความสัมพันธ์กับอาจารย์

วลีวรรณ ศรเทศะวิวัฒน์ (2536 : 78) พบว่า ปัญหาด้านการเรียนที่นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือมีปัญหามากที่สุด คือ บรรยากาศในห้องเรียนไม่เหมาะสม ส่วนปัญหารองลงมา คือ การทำความเข้าใจเนื้อหาและการอ่านหนังสือได้ซ้ำ โดยนักศึกษาต่างคณะวิชาจะมีปัญหาการเรียนแตกต่างกันไปในเรื่อง ไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียน ไม่ได้รับความยุติธรรมในการให้เกรดหรือคะแนนจากผู้สอนและบรรยากาศในห้องเรียนไม่เหมาะสม

นันทา จงศิริโชค (2518 : 159) ซึ่งศึกษาเรื่องความต้องการของนักศึกษาอาชีวศึกษาต่อบริการของสมาคมผู้ปกครองและครู : กรณีศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาจำนวนมากไม่มีสมาธิในการดูหนังสือ เรียนอ่อน ไม่มีที่ปรึกษาในการเรียน

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2527 : 142) ที่พบว่าปัญหาของนักศึกษานั้น คือ เกียจคร้าน ง่วงนอน เบื่อ ขาดสมาธิ เรียนไม่เข้าใจ เรียนมากเกินไป ไม่กล้าซักถาม จุดคำบรรยายไม่ทัน และพิน ความรู้ไม่พอ

บุญชัย เสริญวงศ์สัตย์ (2536 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัญหาของนิสิตมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ในด้านวิชาการนั้น มีปัญหามากเกี่ยวกับความไม่สะดวกในการลงทะเบียน สื่อการสอนไม่เพียงพอ หนังสือค้นคว้ามีน้อยและวิชาเลือกเสรีมีน้อย

สุจินต์ ยมศรีเคน (2536 : 147) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข พบว่า นักศึกษามีปัญหาการเรียน ได้แก่ อาจารย์ไม่มีเวลาให้คำปรึกษาในเรื่องเรียน สื่อการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ

จุฑาทิพย์ โอสถานนท์ (2533 : บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาปัญหาในการใช้ห้องสมุดของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับหนังสือทั่วไปที่ต้องการ ไม่มี มีน้อย และไม่เพียงพอกับความต้องการ

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้นกล่าวได้ว่า นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามักประสบปัญหา ด้านการศึกษาในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งปัญหาเหล่านั้นหากเกิดขึ้นกับนักศึกษาแล้วย่อมส่งผลให้นักศึกษา สำเร็จช้ากว่ากำหนด ออกกลางคัน และเกิดการสูญเปล่าทางการศึกษาในที่สุด

ปัญหาของนักศึกษาด้านสังคม

นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งมีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่นจะให้ความสำคัญกับการคบเพื่อนและกลุ่มเพื่อนมาก ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มเพื่อนสามารถสนองตอบความต้องการได้ในหลายด้าน ได้แก่ สนองตอบความต้องการเป็นตัวของตัวเอง ความเชื่อมั่น การเป็นที่ยอมรับและยกย่อง ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน การพัฒนาทักษะทางสังคม และการมีสัมพันธภาพกับเพื่อนต่างเพศ (มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช. 2532 : 229) สมสุข ธีระพิจิตร (2536 : 155) กล่าวว่า เมื่อนักศึกษาซึ่งมีช่วงอายุอยู่ในวัยรุ่นเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้น จะมีการติดต่อสมาคมกับเพื่อน โดยหมู่คณะจะมีอิทธิพลทั้ง

กิริยา มารยาท การแต่งกาย และการพูดจา อิทธิพลของกลุ่มเพื่อนนี้มี 2 ประเภท คือ ประเภทให้ข้อมูล ได้แก่ การที่กลุ่มเพื่อนทำหน้าที่เสมือนเป็นแหล่งข้อมูลความรู้ให้แก่สมาชิกของกลุ่มเกี่ยวกับแนวทาง ประพฤติปฏิบัติตน เจตคติ ค่านิยม และผลของการกระทำ ส่วนอีกประเภทนั้น คือ ประเภทให้เอาอย่าง ได้แก่ การที่กลุ่มเพื่อนพยายามใช้ความกดดันทางสังคม เพื่อให้สมาชิกของกลุ่มประพฤติปฏิบัติตนตาม อย่างปทัสถานของกลุ่ม (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2532 : 236) นอกจากนี้การเลือกคบเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการครองตนอีกด้วย หากเลือกคบเพื่อนที่ดี สมาชิกในกลุ่มก็จะชักนำให้เขาได้มีประสบการณ์ในทางที่สร้างสรรค์และพัฒนา ในทางตรงกันข้ามหากคบเพื่อนไม่ดีและไม่พร้อมที่จะเป็นของตัวเองอยู่แล้ว ย่อมมีแนวโน้มสูงที่จะพบกับความล้มเหลวในการครองตนในสังคม

จากปัจจัยที่เกี่ยวกับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนและลักษณะสภาพแวดล้อมทางสังคมกลุ่มเพื่อน พบว่า นักศึกษาเกิดปัญหาทางสังคมหลายประการ ดังผลการวิจัยของบุคคลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

นันทา จงศิริโชค (2528 : 158) ศึกษาพบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านสังคมเกี่ยวกับการรู้สึกประหม่า ตื่นเต้นง่าย รู้สึกกระดากอาย และไม่คุ้นเคยกับเพื่อนต่างเพศ

วลีวรรณ ศรีเตชะวิวัฒน์ (2536 : 79) ที่ศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ และพบว่า ปัญหาด้านเพื่อนและสังคมของนักศึกษานั้น จะมีปัญหาสูงสุดในเรื่องประหม่าหรือตื่นเต้นเมื่อต้องปรากฏตัวในที่ชุมชน โดยนักศึกษาต่างคณะจะมีปัญหาแตกต่างกันในเรื่องไม่มีเพื่อนสนิทที่ไว้ใจหรือปรับทุกข์ได้ และปัญหาการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

บุญชัย เสริญวงศ์สัตย์ (2536 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาปัญหาของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2535 โดยผลการวิจัยพบว่า ปัญหาทางด้านสังคมในมหาวิทยาลัย คือ รุ่นพี่ปฏิบัติตนไม่เป็นตัวอย่างที่ดี นิสิตรุ่นพี่และรุ่นน้องขาดความสัมพันธ์กัน ขาดความใกล้ชิด และมีความลำบากในการเข้าพบอาจารย์

วรรณา ปุณฺณโชติ และวัชรวิ ทวีพรมย์ (2527 : 305) ซึ่งศึกษาปัญหาของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยและการให้บริการคำปรึกษาแนะแนว พบว่า ปัญหาด้านเพื่อนและการเข้าสังคมของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้น มีปัญหาในระดับมากด้านการคบเพื่อนและการเข้าสังคม

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวมานี้จะพบว่า เมื่อนักศึกษาเข้ามาใช้ชีวิตภายในสถาบันอุดมศึกษา สภาพแวดล้อมทางสังคมกลุ่มเพื่อนและอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนจะมีความสำคัญอย่างมากต่อการใช้ชีวิตในสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งเป็นเหตุให้นักศึกษาต้องพบกับปัญหาทางด้านสังคมในลักษณะต่าง ๆ อีกด้วย

ปัญหาของนักศึกษาด้านเศรษฐกิจ

การเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษานั้น ปัจจัยด้านหนึ่งที่นักศึกษาจะต้องคำนึงถึงคือ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ อันได้แก่ ค่าใช้จ่ายทางการศึกษา เพอร์ลแมน (Perlman, 1973 : 13) ได้อธิบายว่า ค่าใช้จ่ายทางการศึกษานี้ประกอบด้วยค่าใช้จ่าย 2 ประเภท คือ

1. ค่าใช้จ่ายทางตรง เป็นค่าใช้จ่ายหรือลงทุนไปจริง เพื่อการศึกษาประกอบด้วยค่าใช้จ่าย 2 อย่าง คือ

1.1 ค่าใช้จ่ายทางตรงของสังคม เป็นค่าใช้จ่ายที่สังคมลงทุนให้กับการศึกษา ได้แก่ ค่าจ้างครู ค่าอุปกรณ์ ค่าที่ดิน ค่าอาคาร ซึ่งทางสถาบันการศึกษา อาจได้รับจัดสรรจากเงินงบประมาณ เงินภาษี หรือเงินบริจาคอื่น ๆ

1.2 ค่าใช้จ่ายทางตรงส่วนตัว เป็นค่าใช้จ่ายที่แต่ละคนลงทุน เพื่อที่จะได้รับการศึกษา ได้แก่ ค่าเล่าเรียน ค่าอุปกรณ์การเรียนและอื่น ๆ

2. ค่าใช้จ่ายทางอ้อม เป็นรายได้ที่เสียไป เนื่องจากการที่บุคคลใช้เวลามาเรียนหนังสือแทนที่จะไปทำงาน ทำให้เสียโอกาสที่จะได้รับรายได้ เรียกว่าค่าเสียโอกาส

ในการศึกษาระดับอุดมศึกษา นักศึกษาต้องประสบกับปัญหาทางด้านเศรษฐกิจในลักษณะต่าง ๆ ดังปรากฏในงานวิจัยของบุคคลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

นันทา จงศิริโชค (2528 : 160) ศึกษาเรื่องความต้องการของนักศึกษาอาชีวศึกษาต่ออบริการของสมาคมผู้ปกครองและครู : ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาจำนวนมากมีปัญหาด้านเศรษฐกิจ โดยส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจครอบครัว ไม่มีเงินพอที่จะซื้ออุปกรณ์การเรียน และไม่แน่ใจว่าจะมีทุนทรัพย์เพียงพอในการใช้จ่ายจนจบหลักสูตร

อำไพวรรณ พุ่มศรีสวัสดิ์ (2529 : 114) ที่ศึกษาปัญหาและความต้องการบริการด้านกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยมหิดล ระดับปริญญาตรี ณ ศาลายา พบว่า นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการเงิน ใช้จ่ายส่วนตัว เช่น ค่าอาหาร เสื้อผ้า ของใช้อื่น ๆ และปัญหาการเงินในครอบครัว ซึ่งนักศึกษาต่างสาขาวิชามีปัญหาด้านการเงินแตกต่างกัน โดยนักศึกษาแพทยศาสตร์มีปัญหาด้านการเงินน้อยที่สุด ส่วนนักศึกษาศาสาธาณสุขและวิทยาศาสตร์ชีวภาพ – กายภาพ มีปัญหาทางการเงินมากที่สุด

วรรณ ปุณฺณโชติ และวัชร ทรัพย์มี (2527 : 304) ได้ศึกษาปัญหาของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยและการให้คำปรึกษาแนะแนว พบว่า นิสิตนักศึกษาส่วนหนึ่งมีปัญหาในระดับมากในเรื่องขาดแคลนด้านการเงิน เนื่องจากไม่รู้จักรู้จักใช้เงินอย่างเหมาะสม และฐานะทางครอบครัวขัดสน

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นกล่าวได้ว่า การที่นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต้องเสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในขณะศึกษานั้น มีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยต้องประสบกับปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในลักษณะต่าง ๆ มากน้อยแตกต่างกันไป

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหานักศึกษาในด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ ดังกล่าวมาข้างต้นจะเห็นว่า นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต้องประสบกับปัญหาในด้านต่าง ๆ ในหลายลักษณะ ซึ่งปัญหาที่นักศึกษาประสบนี้ จะส่งผลให้นักศึกษาเกิดอุปสรรคในการศึกษา ทำให้ต้องออกกลางคัน และเกิดการสูญเปล่าทางการศึกษาในที่สุด ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่า นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร มีปัญหาอย่างไร แตกต่างกันหรือไม่ โดยคณะผู้วิจัยคาดว่าตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นปี สาขาวิชา รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาจมีอิทธิพลต่อปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ซึ่งการศึกษาดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาโดยเฉพาะผู้บริหาร อาจารย์แนะแนว และอาจารย์ผู้สอนได้เข้าใจถึงปัญหาของนักศึกษา และนำมาจัดการเรียนการสอน สภาพแวดล้อม ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับนักศึกษามากที่สุด เพื่อให้นักศึกษาได้มีบรรยากาศในการศึกษาที่สมบูรณ์และได้รับการพัฒนาทั้ง 3 ด้าน มีคุณลักษณะสมดังความมุ่งหวังของสถาบัน เพื่อเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพของประเทศชาติต่อไป

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี ระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง หลักสูตร 2 ปี และระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับสาระดังนี้ คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ในปีการศึกษา 2545 ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี จากแผนกต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ แผนกคอมพิวเตอร์ แผนกการโฆษณา แผนกการตลาด แผนกการเลขานุการ แผนกการบัญชี แผนกการโรงแรม และแผนกการเงิน รวมจำนวน 1,796 คน ในระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง จากสาขาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ สาขาการบัญชีต้นทุน สาขาการจัดการทั่วไป สาขาการเงิน สาขาการตลาดสื่อสาร และสาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ รวมจำนวน 609 คน ในระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี จากสาขาต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ สาขาการบัญชี สาขาการจัดการทั่วไป สาขาระบบสารสนเทศ สาขาการบริหารการตลาด จำนวน 612 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ในปีการศึกษา 2545 ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง และระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี จำนวน 1,000 คน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางเครจิจและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 : 608) โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามแผนกและชั้น ดังแสดงในตาราง 3.1 – 3.5

ตารางที่ 3.1 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

นักศึกษา	แบบสอบถามที่ส่งไป	แบบสอบถามที่สมบูรณ์ และได้รับคืน
ระดับ ปวส.		
แผนกคอมพิวเตอร์	60	60
แผนกการโฆษณา	60	60
แผนกการตลาด	100	100
แผนกการเลขานุการ	40	40
แผนกการบัญชี	240	240
แผนกการโรงแรม	50	50
แผนกการเงิน	50	50
รวม	600	600
ร้อยละ	100	100

ตารางที่ 3.2 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน จากนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง

นักศึกษา	แบบสอบถามที่ส่งไป	แบบสอบถามที่สมบูรณ์ และได้รับคืน
ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง		
สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์	30	30
สาขาการบัญชีต้นทุน	70	70
สาขาการจัดการทั่วไป	15	15
สาขาการเงิน	15	15
สาขาการตลาดสื่อสาร	60	60
สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ	10	10
รวม	200	200
ร้อยละ	100	100

ตารางที่ 3.3 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน จากนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี

นักศึกษา	แบบสอบถามที่ส่งไป	แบบสอบถามที่สมบูรณ์ และได้รับคืน
ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี		
สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์	20	20
สาขาการบัญชี	60	60
สาขาการจัดการทั่วไป	10	10
สาขาระบบสารสนเทศ	45	45
สาขาการบริหารการตลาด	65	65
รวม	200	200
ร้อยละ	100	100

ตารางที่ 3.4 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ระดับ ปวส.	1,796	600
ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่อง	644	200
ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี	612	200
รวม	3,052	1,000

ตารางที่ 3.5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว (รายได้และอาชีพ)
ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่	ร้อยละ
1. รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง		
1.1 รายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท	55	43.7
1.2 รายได้ระหว่าง 10,000 – 20,000 บาท	53	42.1
1.3 รายได้มากกว่า 20,000 บาท	18	14.3
รวม	3,052	100

ตารางที่ 3.5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว (รายได้และอาชีพ)
ของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่	ร้อยละ
2. อาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง		
2.1 รับราชการ	31	24.6
2.2 รัฐวิสาหกิจ	15	11.9
2.3 รับจ้าง	37	29.4
2.4 ค้าขายหรือเจ้าของกิจการ	20	15.9
2.5 เกษตรกรรม	18	14.3
2.6 อื่น ๆ	5	4.0
รวม	3,052	100

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่หนึ่ง เพื่อศึกษาปัญหาของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี ใน 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ วิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

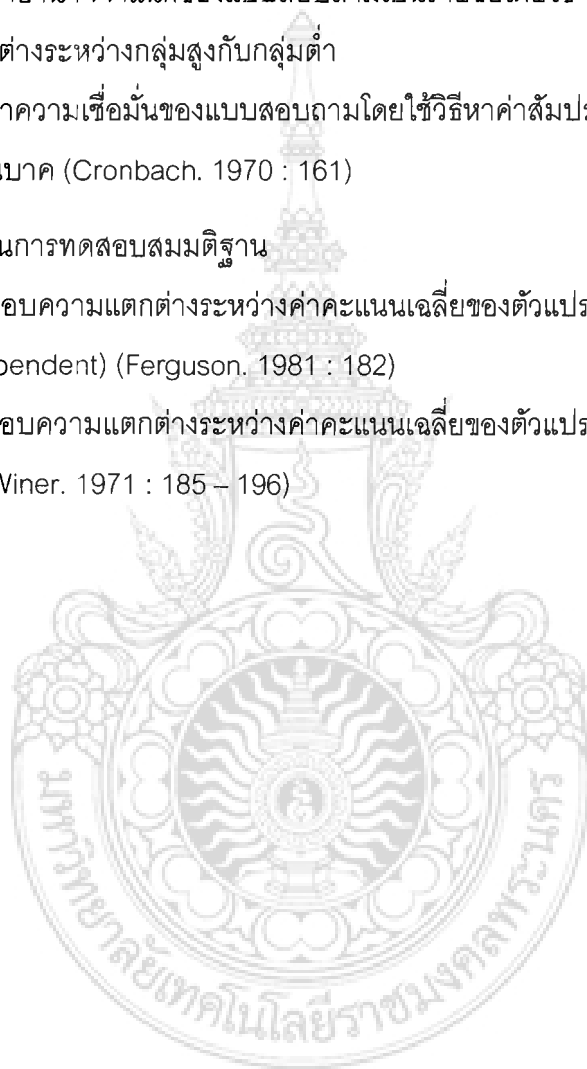
2. ตามความมุ่งหมายข้อที่สอง เพื่อประเมินปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี ระดับปริญญาตรี หลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง และระดับปริญญาตรี หลักสูตร 4 ปี

3. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่สาม เพื่อเปรียบเทียบปัญหาด้านต่าง ๆ ของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หลักสูตร 2 ปี ตามตัวแปร ชั้นปีโดยใช้ค่า $t - test$ (Independent) และเปรียบเทียบตามตัวแปรแผนก รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง โดยใช้ค่า $F - test$ ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบของดันแคน (Duncan)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน
 - 1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย
 - 1.2 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson. 1981 : 68)
2. ค่าสถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพแบบสอบถาม
 - 2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อโดยใช้ ที – เทสต์ (t – test) โดยเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำ
 - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1970 : 161)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน
 - 3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบ t – test (Independent) (Ferguson. 1981 : 182)
 - 3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบ F – test (Winer. 1971 : 185 – 196)

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง ปัญหาด้านการศึกษ สังคม และเศรษฐกิจ ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ในลักษณะหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ T - test และ F - test โดยจำแนกตามสถานภาพของนักศึกษา รายได้ของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา กับทัศนะของนักศึกษาต่อระดับของปัญหาด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัญหาของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ ในการวิเคราะห์ผลจากการแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาที่กำลังศึกษา ดังตารางที่ 1 และตารางที่ 3

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การประเมินปัญหาของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ในแต่ละด้านโดยการทดสอบเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (3.00)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ โดยจำแนก ระดับการศึกษา รายได้ของบิดามารดา หรือผู้ปกครอง อาชีพบิดามารดา และสถานภาพของบิดามารดา และการพักอาศัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัญหาของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ ในการวิเคราะห์ปัญหา ด้านการศึกษากับสังคม และด้านเศรษฐกิจ จากการแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาที่กำลังศึกษา ดังตารางที่ 4.1 - ตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.1 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาด้านการศึกษา
ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

ข้อที่	ปัญหาด้านการศึกษา	\bar{X}	SD	ระดับปัญหา
1	พื้นฐานการเรียนเดิมของนักศึกษาไม่ดี	2.83	0.69	ปานกลาง
2	นักศึกษาไม่มีสมาธิในการเรียน	2.99	0.74	ปานกลาง
3	เนื้อหาวิชากับเวลาเรียนไม่สอดคล้องกัน	2.79	0.80	ปานกลาง
4	เนื้อหาวิชาที่เรียนล้าสมัยไม่ตรงกับสภาพปัจจุบัน	2.65	0.83	ปานกลาง
5	เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย	2.59	0.84	ปานกลาง
6	อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ และไม่ทันสมัย หรือไม่อยู่ในสภาพที่ใช้การได้	3.09	1.54	ปานกลาง
7	เทคนิคและวิธีการเรียนล้าสมัย	2.90	0.97	ปานกลาง
8	ครูผู้สอนไม่ให้ความสนใจแก่ผู้เรียนอย่างทั่วถึง	2.78	0.93	ปานกลาง
9	นักศึกษาได้รับงานที่มอบหมายมากเกินไป ทำให้งานส่ง ไม่ทันเวลา	3.30	1.51	ปานกลาง
10	ฟังบรรยายไม่เข้าใจ และไม่ทันเพื่อน	3.13	0.93	ปานกลาง
11	สื่อการสอนไม่ทันสมัย และไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ที่สอน	2.89	0.91	ปานกลาง
12	เอกสารประกอบการสอนมีไม่เพียงพอ	2.91	0.95	ปานกลาง
13	การวัดผลและประเมินผลไม่มีความชัดเจน และไม่สอดคล้องกับงานที่ปฏิบัติจริง	2.86	0.86	ปานกลาง
14	การประเมินผลการเรียนของผู้เรียนขาดความสม่ำเสมอ	2.77	0.85	ปานกลาง
15	ประโยชน์ของวิชาที่เรียนต่อการประกอบอาชีพน้อย	2.72	0.91	ปานกลาง
16	วิธีการสอนของครูทำให้นักศึกษารู้สึกเบื่อที่จะเรียน	3.26	1.08	ปานกลาง
	รวม	2.90	0.20	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาด้านสังคม
ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

ข้อที่	ปัญหาด้านสังคม	\bar{X}	SD	ระดับ ปัญหา
1	นักศึกษาไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้	1.91	0.88	น้อย
2	นักศึกษาไม่ยอมเข้าสังคมกับเพื่อนเพราะรู้สึกว่ามีปมด้อย	1.74	0.80	น้อย
3	นักศึกษาถูกเพื่อนชักจูงไปในทางไม่ดี เพราะไม่มีความ เชื่อมั่นในตนเอง	1.70	0.85	น้อย
4	นักศึกษาจำเป็นต้องทำตามความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อนเพื่อ ที่จะได้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม	2.17	0.96	น้อย
5	นักศึกษาไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน เนื่องจากมีผล การเรียนไม่ดี	1.70	0.85	น้อย
6	นักศึกษามีปัญหาขัดแย้งกับเพื่อนบ่อย	1.70	0.85	น้อย
7	นักศึกษาไม่มีเพื่อนสนิทที่สามารถปรับทุกข์ได้	1.75	0.91	น้อย
8	นักศึกษามีพื้นความรู้เดิมที่แตกต่าง ทำให้เพื่อนไม่ยอมรับ	1.70	0.85	น้อย
9	นักศึกษาไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในชั้น ทำให้ ขาดความสัมพันธ์กัน	1.93	0.88	น้อย
10	นักศึกษามีปัญหาด้านสุขภาพ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการ เข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน (เช่น ปวดศีรษะเรื้อรัง การได้ยิน สลายตา ความอ้วน ฯลฯ)	1.73	0.90	น้อย
	รวม	1.70	0.1552	น้อย

ตารางที่ 4.3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัญหาด้านเศรษฐกิจ
ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

ข้อที่	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	\bar{X}	SD	ระดับ ปัญหา
1	ค่าใช้จ่ายเพื่ออุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ	2.58	1.05	ปานกลาง
2	ได้เงินค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอสำหรับอาหาร 3 มื้อ	2.14	1.04	น้อย
3	เคยหยุดพักการเรียน เนื่องจากไม่มีเงินค่าใช้จ่าย	1.51	0.86	น้อย
4	มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวอยู่เสมอ	2.32	1.13	น้อย
5	มักใช้จ่ายในสิ่งของที่ไม่จำเป็นบ่อยครั้ง	2.49	1.14	น้อย
6	ติดค้างค่าเล่าเรียนเป็นประจำ	1.43	0.81	น้อยที่สุด
7	ไม่ได้เข้ากลุ่มเพื่อนเนื่องจากไม่มีเงินค่าใช้จ่าย	1.60	0.88	น้อย
8	ได้รับเงินค่าใช้จ่ายส่วนตัวจากผู้ปกครองน้อย	2.17	1.10	น้อย
9	ไม่มีเงินใช้จ่ายเพื่อพักผ่อนในบางโอกาส	2.33	1.15	น้อย
10	มีหนี้สินเพราะนำเงินมาใช้จ่ายในด้านการเรียน	1.81	1.06	น้อย
11	ไม่รู้จักรวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างเหมาะสม	2.43	1.14	น้อย
12	มีปัญหาด้านการเงินแต่ไม่กล้าขอร้องเพราะความอาย	1.70	0.98	น้อย
13	ต้องทำงานพิเศษเพื่อหารายได้มาใช้ในการเรียน	2.06	1.23	น้อย
14	ค่าใช้จ่ายสำหรับซื้อเสื้อผ้า และของใช้ส่วนตัวมีไม่เพียงพอ	2.24	1.20	น้อย
	รวม	1.43	2.58	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 4.1 แสดงคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหาด้านการศึกษาของนักศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลได้ว่า นักศึกษามีปัญหาจากการได้รับมอบงานมากเกินไป ทำให้ส่งงานไม่ทันเวลา วิธีการสอนของครูทำให้นักศึกษารู้สึกเบื่อที่จะเรียน ฟังบรรยายไม่เข้าใจและไม่ทันเพื่อน อุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอไม่ทันสมัย หรืออยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ ทำให้นักศึกษาไม่มีสมาธิในการเรียน ขาดแรงจูงใจจากครูผู้สอน เพราะเทคนิคและวิธีการสอนล้าสมัย เอกสารประกอบการสอนก็ไม่เพียงพอ ทำให้ผลการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้เพราะพื้นฐานการเรียนเดิมของนักศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร

สำหรับด้านสังคม การวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตารางที่ 4.2 ด้วยคะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา พบว่าปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เพราะต่างก็สามารถจะทำตามความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อนเพื่อที่จะได้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มได้ อีกทั้งได้เข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในชั้นทำให้สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนร่วมชั้นได้ดี และมีเพื่อนสนิทที่สามารถปรับทุกข์ได้

สำหรับผลการวิเคราะห์ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ดังแสดงผลในตารางที่ 4.3 ด้วยคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา พบว่าปัญหาด้านเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด จึงพอจะสรุปได้ว่านักศึกษามีค่าใช้จ่ายในอุปกรณ์การเรียนเพียงพอจ่ายในสิ่งที่จำเป็น ไม่ติดค้างค่าเล่าเรียน รู้จักการวางแผนอย่างเหมาะสม อีกทั้งไม่มีปัญหาค่าใช้จ่ายส่วนตัว

กล่าวโดยสรุปในการวิเคราะห์ปัญหาทั้ง 3 ด้าน พบว่า นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร มีปัญหาทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับน้อยที่สุด ถึงปานกลาง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การประเมินปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร

ผลการวิเคราะห์การประเมินปัญหาของนักศึกษาในแต่ละด้านโดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (3.00) ดังตารางที่ 4.4 ถึงตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.4 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านการศึกษา โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ข้อที่	ปัญหาด้านการศึกษา	\bar{X}	SD	T	P
1	พื้นฐานการเรียนเดิมของนักศึกษาไม่ดี	2.83	0.69	-6.695*	0.000
2	นักศึกษาไม่มีสมาธิในการเรียน	2.99	0.74	-0.544	0.587
3	เนื้อหาวิชากับเวลาเรียนไม่สอดคล้องกัน	2.79	0.80	-7.218*	0.000
4	เนื้อหาวิชาที่เรียนล้าสมัยไม่ตรงกับสภาพปัจจุบัน	2.65	0.83	-11.591*	0.000
5	เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย	2.59	0.84	-13.323*	0.000
6	อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ และไม่ทันสมัยหรือไม่อยู่ในสภาพที่ใช้การได้	3.09	1.54	1.519	0.129
7	เทคนิคและวิธีการเรียนล้าสมัย	2.90	0.97	-2.866*	0.004
8	ครูผู้สอนไม่ให้ความสนใจแก่ผู้เรียนอย่างทั่วถึง	2.78	0.93	-6.573*	0.000
9	นักศึกษาได้รับงานที่มอบหมายมากเกินไป ทำให้งานส่งไม่ทันเวลา	3.30	1.51	5.376*	0.000
10	ฟังบรรยายไม่เข้าใจ และไม่ทันเพื่อน	3.13	0.93	3.756*	0.000
11	สื่อการสอนไม่ทันสมัย และไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอน	2.89	0.91	-3.266*	0.001
12	เอกสารประกอบการสอนมีไม่เพียงพอ	2.91	0.95	-2.536*	0.011
13	การวัดผลและประเมินผลไม่มีความชัดเจน และไม่สอดคล้องกับงานที่ปฏิบัติจริง	2.86	0.86	-4.584*	0.000

ตารางที่ 4.4 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาทางการศึกษา โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหาทางการศึกษา	\bar{X}	SD	T	P
14	การประเมินผลการเรียนของผู้เรียนขาดความสม่ำเสมอ	2.77	0.85	-7.383*	0.000
15	ประโยชน์ของวิชาที่เรียนต่อการประกอบอาชีพน้อย	2.72	0.91	-8.375*	0.000
16	วิธีการสอนของครูทำให้นักศึกษารู้สึกเบื่อที่จะเรียน	3.26	1.08	6.710*	0.000
	รวม	2.90	0.20	-3.594*	0.000

ตารางที่ 4.5 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านสังคมของนักศึกษา โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ข้อที่	ปัญหาด้านสังคม	\bar{X}	SD	T	P
1	นักศึกษาไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้	1.91	0.88	-33.689*	0.000
2	นักศึกษาไม่ยอมเข้าสังคมกับเพื่อนเพราะรู้สึกว่ามีปมด้อย	1.74	0.80	-43.124*	0.000
3	นักศึกษาถูกเพื่อนชักจูงไปในทางไม่ดี เพราะไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง	1.70	0.85	-41.691*	0.000
4	นักศึกษาจำเป็นต้องทำตามความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อนเพื่อที่จะได้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม	2.17	0.96	-23.660*	0.000
5	นักศึกษาไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน เนื่องจากมีผลการเรียนไม่ดี	1.70	0.85	-41.807*	0.000
6	นักศึกษามีปัญหาขัดแย้งกับเพื่อนบ่อย	1.70	0.85	-41.751*	0.000
7	นักศึกษาไม่มีเพื่อนสนิทที่สามารถปรับทุกข์ได้	1.75	0.91	-37.428*	0.000
8	นักศึกษามีพื้นความรู้เดิมที่แตกต่าง ทำให้เพื่อนไม่ยอมรับ	1.70	0.85	-41.625*	0.000
9	นักศึกษาไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในชั้น ทำให้ขาดความสัมพันธ์กัน	1.93	0.88	-33.258*	0.000
10	นักศึกษามีปัญหาด้านสุขภาพ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน (เช่น ปวดศีรษะเรื้อรัง การได้ยิน สายตา ความอ้วน ฯลฯ)	1.73	0.90	-38.712*	0.000
	รวม	1.70	0.1552	-37.675*	0.000

ตารางที่ 4.6 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาด้านเศรษฐกิจของนักศึกษา โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ข้อที่	ปัญหาด้านเศรษฐกิจ	\bar{X}	SD	T	P
1	ค่าใช้จ่ายเพื่ออุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ	2.58	1.05	-10.812*	0.000
2	ได้เงินค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอสำหรับอาหาร 3 มื้อ	2.14	1.04	-22.700*	0.000
3	เคยหยุดพักการเรียน เนื่องจากไม่มีเงินค่าใช้จ่าย	1.51	0.86	-47.081*	0.000
4	มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวอยู่เสมอ	2.32	1.13	-16.562*	0.000
5	มักใช้จ่ายในสิ่งของที่ไม่จำเป็นบ่อยครั้ง	2.49	1.14	-12.211*	0.000
6	ติดค้างค่าเล่าเรียนเป็นประจำ	1.43	0.81	-53.173*	0.000
7	ไม่ได้เข้ากลุ่มเพื่อนเนื่องจากไม่มีเงินค่าใช้จ่าย	1.60	0.88	-43.627*	0.000
8	ได้รับเงินค่าใช้จ่ายส่วนตัวจากผู้ปกครองน้อย	2.17	1.10	-20.648*	0.000
9	ไม่มีเงินใช้จ่ายเพื่อพักผ่อนในบางโอกาส	2.33	1.15	-15.909*	0.000
10	มีหนี้สินเพราะนำเงินมาใช้จ่ายในด้านการเรียน	1.81	1.06	-30.677*	0.000
11	ไม่รู้จักรวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างเหมาะสม	2.43	1.14	-13.689*	0.000
12	มีปัญหาด้านการเงินแต่ไม่กล้าขอร้องเพราะความอาย	1.70	0.98	-36.227*	0.000
13	ต้องทำงานพิเศษเพื่อหารายได้มาใช้ในการเรียน	2.06	1.23	-20.770*	0.000
14	ค่าใช้จ่ายสำหรับซื้อเสื้อผ้า และของใช้ส่วนตัวมีไม่เพียงพอ	2.24	1.20	-17.227*	0.000
	รวม	1.43	2.58	-25.808*	0.000

จากตารางที่ 4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาทางการศึกษา โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (3.00) พบว่ามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ นักศึกษามีปัญหาทางการศึกษาที่แตกต่างกับเกณฑ์ นอกจากนี้ปัญหานักศึกษาไม่มีสมาธิในการเรียนและปัญหาอุปสรรคการเรียนไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย หรือไม่อยู่ในสถานที่ใช้การได้นั้น อยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างจากเกณฑ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาด้านสังคม โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (3.00) ดังตารางที่ 4.5 พบว่ามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ปัญหาทุกข้อที่เทียบกับเกณฑ์มีความแตกต่างกัน

สำหรับผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาด้านเศรษฐกิจ โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังแสดงในตารางที่ 4.6 พบว่า มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ปัญหาทุกข้อที่เทียบกับเกณฑ์มีความแตกต่างกัน

สรุปโดยรวมเมื่อเปรียบเทียบปัญหาทั้ง 3 ด้านกับเกณฑ์ที่กำหนด (3.00) พบว่า ปัญหาทุกด้านเมื่อเทียบกับเกณฑ์มีความแตกต่างกับเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา 3 ด้าน

ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา 3 ด้านคือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา รายได้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพบิดา อาชีพมารดา สถานภาพของบิดามารดา และที่พักอาศัย ดังแสดงในตารางที่ 4.7 ถึงตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามระดับการศึกษา

ปัญหาของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	140.471	70.236	1.998	0.136
	ภายในกลุ่ม	741	26044.355	35.148		
	รวม	743	26184.827			
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	913.418	456.709	4.925*	0.008
	ภายในกลุ่ม	741	68714.238	92.732		
	รวม	743	69627.656			
ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	271.355	135.677	1.796	0.167
	ภายในกลุ่ม	741	55897.358	75.537		
	รวม	743	56168.713			

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.8 ตารางทดสอบความแตกต่างของปัญหาด้านสังคมจำแนกตามระดับการศึกษา

เปรียบเทียบรายคู่	Mean	P
ระดับการศึกษา ปวส. – ปริญญาตรี 4 ปี	2.6966*	0.002
ปริญญาตรี 2 ปี – ปริญญาตรี 4 ปี	2.2897*	0.046

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามรายได้บิดามารหรือผู้ปกครอง

ปัญหาของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	116.913	38.971	1.107	0.345
	ภายในกลุ่ม	741	26084.840	35.202		
	รวม	744	26201.753			
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	3	3487.694	1162.56	13.018*	0.000
	ภายในกลุ่ม	741	66173.694	5		
	รวม	744	69661.388	89.303		
ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	3	29.045	9.602	0.128	0.944
	ภายในกลุ่ม	741	56139.859	75.865		
	รวม	744	56168.903			

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.10 ตารางทดสอบความแตกต่างของปัญหาด้านสังคมจำแนกตามรายได้บิดา

เปรียบเทียบรายคู่	Mean	P
รายได้บิดา ต่ำกว่า 10,000 กับ 10,000 – 20,000	2.8575*	0.01
ต่ำกว่า 10,000 กับ 20,001 – 30,000	3.6791*	0.001
ต่ำกว่า 10,000 กับ มากกว่า 30,000	6.8481*	0.000
10,000 – 20,000 กับ มากกว่า 30,000	3.9906*	0.000
20,001 – 30,000 กับ มากกว่า 30,000	3.1690*	0.015

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ
จำแนกตามอาชีพบิดา

ปัญหาของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4	93.660	23.415	0.663	0.618
	ภายในกลุ่ม	738	26073.616	35.330		
	รวม	742	26167.276			
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	4	1217.954	304.488	3.824*	0.011
	ภายในกลุ่ม	738	68432.566	92.727		
	รวม	742	69650.520			
ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	4	199.141	49.785	0.656	0.622
	ภายในกลุ่ม	738	55894.612	75.841		
	รวม	742	56093.753			

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 12 ตารางทดสอบความแตกต่างของปัญหาด้านสังคมจำแนกตามอาชีพบิดา

เปรียบเทียบรายคู่	Mean	P
อาชีพบิดา ค้าขาย กับ อาชีพอื่น ๆ	2.4623*	0.004
ข้าราชการ กับ รัฐวิสาหกิจ	3.7558*	0.042
รัฐวิสาหกิจ กับ อาชีพอื่น ๆ	4.0806*	0.017

* มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ
จำแนกตามอาชีพมารดา

ปัญหาของนักศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	4	153.448	38.362	1.089	0.361
	ภายในกลุ่ม	738	25993.161	35.221		
	รวม	742	26146.608			
ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	4	650.914	162.728	1.756	0.136
	ภายในกลุ่ม	738	68383.398	92.660		
	รวม	742	69034.312			
ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	4	645.918	161.479	2.147	0.073
	ภายในกลุ่ม	738	55418.568	75.195		
	รวม	742	56064.485			

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.7 พบว่านักศึกษาที่อยู่ต่างระดับกันมีปัญหาด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD ดังแสดงในตารางที่ 4.8 ซึ่งผลการเปรียบเทียบรายคู่พบว่า นักศึกษาระดับ ปวส. กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี 4 ปี และนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ปีกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี 4 ปี มีปัญหาด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.9 พบว่านักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้ต่างกันจะมีปัญหาด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD ดังแสดงในตารางที่ 4.10 ซึ่งผลการเปรียบเทียบรายคู่พบว่า นักศึกษาที่มีบิดามารดามีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท กับนักศึกษาที่มีบิดามารดาที่มีรายได้ระหว่าง 10,000 – 20,000 บาท, ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท และมากกว่า 30,000 บาท และนักศึกษาที่มีบิดามารดามีรายได้ระหว่าง 10,000 – 20,000 บาท กับมากกว่า 30,000 บาท และนักศึกษาที่มีบิดามารดาที่มีรายได้ 20,001 – 30,000 บาท กับมากกว่า 30,000 บาท มีปัญหาด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.11 พบว่านักศึกษาที่บิดามีอาชีพต่างกันจะมีปัญหาด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD ดังแสดงในตารางที่ 4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบรายคู่พบว่า นักศึกษาที่บิดามีอาชีพค้าขายกับประกอบอาชีพอื่น ๆ นักศึกษาที่บิดามีอาชีพรับราชการ กับบิดามีอาชีพ

รัฐวิสาหกิจ และบิดาประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ กับประกอบอาชีพอื่น ๆ มีปัญหาด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.13 พบว่านักศึกษาที่มารดามีอาชีพต่างกันไม่พบความแตกต่างกันในปัญหาทั้ง 3 ด้าน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษา ต่อระดับปัญหาทางการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา อาชีพของมารดา และสถานภาพของบิดามารดา

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ศึกษาได้แก่ นักศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย นักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2544 โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม จำนวน 1,000 คน คือ

1. นักศึกษาระดับ ปวส. ปีที่ 1 และปีที่ 2
2. นักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องภาคปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม และแบบสอบถามปัญหาของนักศึกษาในด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาของนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ประเมินปัญหาของนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ โดยใช้ ที-เทสต์ (t - test) เปรียบเทียบกับเกณฑ์ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดไว้ดังนี้

- 2.1 ถ้าปัญหาของนักศึกษาในแต่ละด้าน สูงกว่า 3.00 ซึ่งเป็นค่ากลางของมาตรารวัดทัศนคติของไลเคิร์ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถือว่าปัญหาอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์

- 2.2 ถ้าปัญหาของนักศึกษาในแต่ละด้าน ต่ำกว่า 3.00 ซึ่งเป็นค่ากลางของมาตรารวัดทัศนคติของไลเคิร์ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถือว่าปัญหาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์

2.3 ถ้าไม่พบว่าปัญหาของนักศึกษาในแต่ละด้านแตกต่างจากค่า 3.00 ซึ่งเป็นค่ากลางของมาตราวัดทัศนคติของไลเคิร์ทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ถือว่าปัญหาอยู่ในระดับไม่แตกต่างจากเกณฑ์

3. เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ โดยใช้ ที-เทสต์ (t – test for Independent group) เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา 3 ด้าน จำแนกตามสถานภาพของบิดามารดา และใช้ เอฟ-เทสต์ (F – test) เปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษา 3 ด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา รายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการทดสอบของดันแคน (Duncan)

สรุปผลการวิจัย

คณะผู้วิจัยขอสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาของนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ

1.1 ปัญหาด้านการศึกษา นักศึกษามีปัญหาด้านการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.90$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการศึกษาอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ

1.2 ปัญหาด้านสังคม นักศึกษามีปัญหาด้านสังคมโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.70$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีปัญหาในระดับน้อยทุกข้อ

1.3 ปัญหาด้านเศรษฐกิจ นักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับน้อยที่สุด ($\bar{x} = 1.43$) แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาที่อยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ติดค้างค่าเล่าเรียนเป็นประจำ ปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง คือ ค่าใช้จ่ายเพื่ออุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ นอกนั้นเป็นปัญหาที่อยู่ในระดับน้อยทุกข้อ

2. ผลการประเมินปัญหาของนักศึกษาศาสนาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดมีดังนี้

2.1 ปัญหาด้านการศึกษา

นักศึกษามีปัญหาด้านการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาที่สูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในข้อนักศึกษาได้รับงานที่มอบหมายมากเกินไปทำให้ส่งงานไม่ทันเวลา ฟังบรรยายไม่เข้าใจเพราะไม่ทันเพื่อน และวิธีการสอนของครูทำให้นักศึกษารู้สึกเบื่อที่จะเรียน ส่วนนักศึกษามีปัญหา

อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในข้อ (1, 3, 4, 5, 7, 8, 11, 12, 13, 14 และ 15) ส่วนข้ออุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย หรืออยู่ในสภาพที่ใช้การไม่ได้ นักศึกษาไม่มีสมาธิในการเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับไม่แตกต่างกับเกณฑ์

2.2 ปัญหาด้านสังคม

นักศึกษามีปัญหาด้านสังคมโดยรวมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ

2.3 ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

นักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกข้อ

3. ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพณิชยการพระนคร 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ จำแนกตามระดับการศึกษา รายได้ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพบิดา อาชีพมารดา และสถานภาพของบิดามารดา มีผลดังนี้

3.1 การเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

3.1.1 ปัญหาด้านการศึกษา

นักศึกษาทุกระดับมีปัญหาด้านการศึกษาไม่แตกต่างกัน

3.1.2 ปัญหาด้านสังคม

นักศึกษาระดับ ปวส. กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี 4 ปี มีปัญหาด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษาระดับปริญญาตรี 4 ปี กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี มีปัญหาด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนนักศึกษาระดับ ปวส. กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี มีปัญหาด้านสังคมไม่แตกต่างกัน

3.1.3 ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

นักศึกษาทุกระดับมีปัญหาด้านเศรษฐกิจไม่แตกต่างกัน

3.2 การเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาจำแนกตามรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พบว่า

3.2.1 ปัญหาด้านการศึกษา

นักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้แตกต่างกัน มีปัญหาทางการศึกษาไม่แตกต่างกัน

3.2.2 ปัญหาด้านสังคม

นักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท กับนักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 10,000 – 20,000 บาท มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท กับนักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทกับนักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้มากกว่า 30,001 บาท มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีรายได้ระหว่าง 10,000 – 20,000 บาท กับนักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีรายได้ระหว่าง 20,001 - 30,000 บาท กับนักศึกษาที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.5 การเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาจำแนกตามสถานภาพของบิดามารดาพบว่า

3.5.1 มีปัญหาทางการศึกษา

นักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน กับนักศึกษาที่บิดามารดาแยกกัน อยู่มีปัญหาทางการศึกษาไม่แตกต่างกัน

3.5.2 มีปัญหาด้านสังคม

นักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน กับนักศึกษาที่บิดามารดาแยกกัน อยู่มีปัญหาด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.5.3 มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ

นักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกัน กับนักศึกษาที่บิดามารดาแยกกัน อยู่มีปัญหาทางการศึกษาไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผลการศึกษาปัญหาของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัยราชวมงคล วิทยาเขตพนัชนิคมการพระนคร

1. ผลการศึกษาปัญหาของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัยราชวมงคล วิทยาเขตพนัชนิคมการพระนคร 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ มีดังนี้

1.1 ปัญหาทางการศึกษา

นักศึกษามีปัญหาทางการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่านักศึกษามีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่ในระดับปานกลาง และสามารถปรับตัวได้ดีในเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในวิทยาเขต ซึ่งเป็นผลมาจากนักศึกษาได้ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ อีกทั้งนักศึกษาส่วนหนึ่งเป็นนักศึกษาประเภทโควต้าที่มีผลการเรียนตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป นักศึกษาเหล่านี้จึงมีความตั้งใจเรียนมาก และครูผู้สอนก็มีความตั้งใจในการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักศึกษาเป็นอย่างดี

1.2 ปัญหาด้านสังคม

นักศึกษามีปัญหาด้านสังคมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่านักศึกษามีปัญหาในระดับน้อยทุกข้อ อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีความตั้งใจเรียน มีบุคลิกภาพ มีทัศนคติ และอารมณ์ ที่แตกต่างกันไม่มากนัก อีกทั้งนักศึกษามีลักษณะธรรมชาติของสาขาวิชา ทัศนคติต่อกลุ่มเพื่อนใกล้เคียงกันจึงทำให้การรวมกลุ่ม การยอมรับ การปรับตัวอยู่ร่วมกันเป็นไปได้ง่ายขึ้น

1.3 ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

นักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาจะเสียค่าบำรุงการศึกษาและค่าลงทะเบียนรายวิชาในอัตราที่ไม่สูงมาก อีกทั้งผู้ปกครองก็สามารถเบิกค่าเล่าเรียนได้ตามสิทธิ อีกทั้งนักศึกษบางส่วนก็จะหางานทำในช่วงก่อนหรือหลังการเรียน เพื่อหาประสบการณ์และเป็นการช่วยเหลือทางบ้าน จึงทำให้นักศึกษามีปัญหาทางเศรษฐกิจน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นได้รับเงินค่าใช้จ่ายเพื่ออุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่าในการเรียนการสอนนั้น บางครั้งจะต้องมีการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมนอกเหนือจากตำราที่เรียน มีการค้นคว้าข้อมูลตามที่ตั้งใจ หรือตามอินเทอร์เน็ต ซึ่งทำให้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มจากงบประมาณที่ผู้ปกครองจ่ายให้ ซึ่งมีผลให้นักศึกษามีค่าใช้จ่ายเพื่ออุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ

2. ผลการประเมินปัญหาของนักศึกษาศาสนาบัณฑิตวิทยาลัยราชวมงคล วิทยาเขตพนัชนิคมการพระนคร 3 ด้าน คือ ด้านการศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดมีดังนี้

2.1 ปัญหาทางการศึกษา

นักศึกษามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีปัญหาทางการศึกษาสูงกว่าเกณฑ์ในเรื่อง นักศึกษาได้รับมอบหมายงานมากเกินไป ฟังบรรยายไม่เข้าใจและไม่ทันเพื่อน วิธีการสอนของครูทำให้นักศึกษารู้สึกเบื่อที่จะเรียน อีกทั้งอุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัยหรือไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าในระบบการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษานี้เป็นระบบที่ผู้เรียนจะต้องมีการศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง ซึ่งต่างจากระบบการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งไม่ได้เน้นให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง จึงทำให้เกิดปัญหาในการปรับตัว ฟังบรรยายไม่เข้าใจไม่ทันเพื่อน ส่วนอุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัยหรือไม่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ อาจเป็นเพราะว่ามีการรับนักศึกษามากขึ้นทุก ๆ ปี แต่งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์การเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์และหนังสือ ไม่ได้เพิ่มขึ้นอย่างสมดุลกับจำนวนนักศึกษา ดังนั้นส่งผลให้นักศึกษามีปัญหาในเรื่องเหล่านี้อยู่ในระดับสูง

2.2 ปัญหาด้านสังคม

นักศึกษามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านสังคมทุกข้อ อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาที่มาเรียนที่วิทยาเขตพันธชยการพระนครได้ผ่านการคัดเลือกมาเป็นอย่างดี มีความตั้งใจเรียน มีทัศนคติและอารมณ์ที่ใกล้เคียงกัน อีกทั้งนักศึกษาซึ่งเป็นนักศึกษาด้านบริหารธุรกิจจะมีทัศนคติใกล้เคียงกัน อารมณ์ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรง จึงทำให้การเข้ากลุ่มและการปรับตัวให้อยู่ร่วมกันเป็นไปได้ง่าย

2.3 ปัญหาด้านเศรษฐกิจ

นักศึกษามีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจทุกข้อ อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาได้รับความช่วยเหลือจากวิทยาเขตพันธชยการพระนคร ในเรื่องกองทุนและนักศึกษาบางส่วนก็มีงานพิเศษทำในช่วงก่อนหรือหลังเรียน ค่าเล่าเรียนและค่าลงทะเบียนในรายวิชาก็ถูก จึงทำให้นักศึกษามีปัญหาด้านเศรษฐกิจน้อย

3. ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพันธชยการพระนคร จำแนกตามระดับการศึกษา รายได้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพบิดา อาชีพมารดา และสถานภาพของบิดามารดา

3.1 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพันธชยการพระนคร จำแนกตามระดับการศึกษา

ปัญหาด้านสังคม

นักศึกษาระดับ ปวส. กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี 4 ปี มีปัญหาด้านสังคมแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาระดับ ปวส. จะใช้เวลาเรียนแค่ 2 ปี จึงทำให้นักศึกษาระดับนี้มี

ความตั้งใจที่จะเรียนเพื่อที่จะได้จบการศึกษาและไปทำงาน ซึ่งส่งผลให้มีปัญหาด้านสังคมแตกต่างกับ นักศึกษาระดับปริญญาตรี 4 ปี ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ต้องใช้เวลาเรียนในวิทยาเขต 4 ปี จึงมีความตั้งใจเรียน ไม่มากนัก การรวมกลุ่มการปรับตัวและลักษณะทัศนคติแตกต่างกันไปด้วย

ส่วนนักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ปีต่อเนื่อง กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี 4 ปี มีปัญหาด้านสังคมแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี 2 ปีต่อเนื่อง เป็นนักศึกษาที่มีภาวะทางอารมณ์และวุฒิภาวะเป็นผู้ใหญ่กว่านักศึกษาระดับปริญญาตรี 4 ปี จึงทำให้การเข้าร่วมในสังคม การปรับตัว และทัศนคติแตกต่างกัน

3.2 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต ผลิตวิทยการพระนคร จำแนกตามรายได้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง

ปัญหาด้านสังคม

นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท กับนักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 10,000 – 20,000 บาท และนักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท กับนักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท และนักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท กับนักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท มีปัญหาด้านสังคมแตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษาที่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท ซึ่งถือว่ามียาได้น้อยนั้น ได้รับค่าใช้จ่ายน้อยซึ่งต้องทำงานพิเศษทำให้ไม่มีเวลาที่จะเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนได้ เกิดปมด้อยในการเข้ากลุ่ม ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองและการยอมรับในกลุ่มเพื่อนก็มีความแตกต่างกัน

3.3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต ผลิตวิทยการพระนคร จำแนกตามอาชีพบิดา

ปัญหาด้านสังคม

นักศึกษาที่บิดาค้าขายกับนักศึกษาที่บิดามีอาชีพอื่น ๆ มีปัญหาทางสังคมแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาที่บิดามีอาชีพค้าขายนั้นส่วนใหญ่ นักศึกษาจะต้องช่วยบิดาค้าขายเมื่อเลิกเรียนแล้ว ทำให้ไม่มีเวลาพอที่จะเข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อนได้

นักศึกษาที่บิดารับราชการกับนักศึกษาที่บิดาทำงานรัฐวิสาหกิจมีปัญหาทางด้านสังคมแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า

3.4 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขต ผลิตวิทยการพระนคร จำแนกตามสถานภาพของบิดามารดา

ปัญหาด้านสังคม

นักศึกษาที่มีบิดามารดาอยู่ด้วยกันกับนักศึกษาที่บิดามารดาแยกกันอยู่ มีปัญหาด้านสังคมแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากผลการประเมินปัญหาพบว่า นักศึกษามีปัญหาในเรื่องการได้รับมอบหมายงานมากเกินไป ทำให้ส่งงานไม่ทันเวลาที่กำหนด ฟังบรรยายไม่เข้าใจและไม่ทันเพื่อน วิธีการสอนของครูน่าเบื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ ปัญหาเหล่านี้พบวก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการพัฒนาทางความคิด ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความสำคัญและพิจารณาแก้ไขเพื่อจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ โดยการจัดการเรียนการสอนแต่ละครั้ง ครูผู้สอนควรจะมีมอบหมายงานให้กับนักศึกษาตามความเหมาะสม พัฒนารูปแบบการสอนของตัวเองโดยการนำเอาสื่อการสอนมาใช้ และควรจะมีการปรับปรุงสื่อ และอุปกรณ์การสอนให้เพียงพอและดีขึ้น

1.2 จากผลการวิจัยเปรียบเทียบปัญหา 3 ด้าน คือ ด้านการสอน ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ โดยแบ่งตามระดับชั้น วิทยุได้บิดามารดาหรือผู้ปกครอง อาชีพบิดา อาชีพมารดา และสถานภาพของบิดามารดา พบว่ามีปัญหาในด้านสังคมมากที่สุด อาจจะเป็นเพราะว่านักศึกษาที่สอบผ่านการคัดเลือกเข้ามาเป็นนักศึกษามีความรู้ดี มีความตั้งใจในการศึกษาหาความรู้ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ส่งผลให้นักศึกษามุ่งมั่นกับการดูตำรา และไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมกับกลุ่มเพื่อน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาทั้งปัจจัยของการเกิดปัญหา เพื่อให้เข้าใจถึงสาเหตุและทราบข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างจริงจัง

2.2 ควรศึกษาปัญหาของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันและหาแนวทางการแก้ไข

2.3 ควรศึกษาปัญหาการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาของผู้บริหาร อาจารย์ และบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ของวิทยาเขตฯ เนื่องจากเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวนักศึกษา

บรรณานุกรม

- จุไร ชุมรุม. สภาพแวดล้อมและสังคมกลุ่มเพื่อนของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในกรุงเทพ. ปรินทิฟานิช กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ดวงกมล คงเมือง. "ผลกระทบทางครอบครัวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน," **รวมบทความอภิปทานิพนธ์ ปีการศึกษา 2532**. หน้า 205. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2532.
- ดิเรก สุวรรณฤทธิ์. การออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2534. อัดสำเนา.
- เตือนใจ ชีวภัคดี. ศักยภาพของคนหนุ่มสาวเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- ธรรมบุญ ฤทธิมณี. "แผนพัฒนาการศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ระยะที่ 8 (พ.ศ. 2535 – 2539)," **วารสารสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล**. 9(2) : 13 – 20 ; 2535.
- นวลละออ สุภาพล. **ทฤษฎีบุคลิกภาพ**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประมวลศิลป์, 2527.
- นันทา จงศิริโชค. การศึกษาความต้องการของนักศึกษาอาชีวศึกษาต่อบริการของสมาคมผู้ประกอบการและครู : ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ สส.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528. อัดสำเนา.
- พลศึกษา, กรม. **ปัญหา สาเหตุและแนวทางในการแก้ไข พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนนักศึกษา**. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิชาการ กรมพลศึกษา. 2533.
- พิมพ์มาศ ตันเจริญรัตน์. **ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตเทคนิคตาก**. ปรินทิฟานิช กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. พวงทิพย์ ชัยพิศาลสุภดี และพนิดา ดามาพงศ์. **รายงานผลการวิจัยเรื่อง นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. **จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.

สมจิตร ینگด่างฤทธิ. การศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้น
แผนกวิชาช่างเครื่องยนต์ วิทยาลัยสารพัดช่าง ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2540.

Cronbach, Lee J. *Essentials of Psychological Testing*. 3rd ed., New York : Harper and
Row, 1970.

Ferguson, George A. *Statistical Analysis in Psychology and Education*. 5th ed., Auckland :
McGraw-Hill International Book Company, 1981.

Winer, B.J. *Statistical Principles in Experiment Design*. 2nd ed., New York : McGraw-Hill
Book Company, 1971.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาของนักศึกษาในด้านศึกษา ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ
คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อ และพิจารณาว่าปัญหาของนักศึกษาอยู่ในระดับใด
 แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับปัญหาที่ตรงกับนักศึกษา

ข้อที่	ข้อความ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัญหาด้านการศึกษา						
1	พื้นฐานการเรียนเดิมของนักศึกษาไม่ดี					
2	นักศึกษาไม่มีสมาธิในการเรียน					
3	เนื้อหาวิชากับเวลาเรียนไม่สอดคล้องกัน					
4	เนื้อหาวิชาที่เรียนล้าสมัยไม่ตรงกับสภาพปัจจุบัน					
5	เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย					
6	อุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ และไม่ทันสมัย หรือไม่อยู่ในสภาพที่ใช้การได้					
7	เทคนิคและวิธีการเรียนล้าสมัย					
8	ครูผู้สอนไม่ให้ความสนใจแก่ผู้เรียนอย่างทั่วถึง					
9	นักศึกษาได้รับงานที่มอบหมายมากเกินไป ทำให้งานส่งไม่ทันเวลา					
10	ฟังบรรยายไม่เข้าใจ และไม่ทันเพื่อน					
11	สื่อการสอนไม่ทันสมัย และไม่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอน					
12	เอกสารประกอบการสอนมีไม่เพียงพอ					
13	การวัดผล และประเมินผลไม่มีความชัดเจน และไม่สอดคล้องกับงานที่ปฏิบัติจริง					
14	การประเมินผลการเรียนของผู้เรียนขาดความสม่ำเสมอ					
15	ประโยชน์ของวิชาที่เรียนต่อการประกอบอาชีพมีน้อย					
16	วิธีการสอนของครูทำให้นักศึกษารู้สึกเบื่อที่จะเรียน					
ปัญหาด้านสังคม						
17	นักศึกษาไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนร่วมชั้นเรียนได้					
18	นักศึกษาไม่อยากเข้าสังคมกับเพื่อนเพราะรู้สึกว่าไม่ปมด้อย					
19	นักศึกษาถูกเพื่อนชักจูงไปในทางไม่ดี เพราะไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง					
20	นักศึกษาจำเป็นต้องทำตามความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อนเพื่อที่จะได้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม					
21	นักศึกษาไม่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน เนื่องจากมีผลการเรียนไม่ดี					
22	นักศึกษามีปัญหาขัดแย้งกับเพื่อนบ่อย					
23	นักศึกษาไม่มีเพื่อนสนิทที่สามารถปรึกษาได้					
24	นักศึกษามีพื้นฐานความรู้เดิมที่แตกต่าง ทำให้เพื่อนไม่ยอมรับ					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
25	นักศึกษาไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนในชั้น ทำให้ขาดความสัมพันธ์กัน					
26	นักศึกษามีปัญหาด้านสุขภาพ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน (เช่น ปวดศีรษะเรื้อรัง การได้ยิน สายตา ความอ้วน ฯลฯ)					
ปัญหาด้านเศรษฐกิจ						
27	ค่าใช้จ่ายเพื่ออุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ					
28	ได้เงินค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอสำหรับอาหาร 3 มื้อ					
29	เคยหยุดพักการเรียนเนื่องจากไม่มีเงินค่าใช้จ่าย					
30	มีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายส่วนตัวอยู่เสมอ					
31	มักใช้จ่ายในสิ่งของที่ไม่จำเป็นบ่อยครั้ง					
32	ติดค้างค่าเล่าเรียนเป็นประจำ					
33	ไม่ได้เข้ากลุ่มเพื่อนเนื่องจากไม่มีเงินค่าใช้จ่าย					
34	ได้รับเงินค่าใช้จ่ายส่วนตัวจากผู้ปกครองน้อย					
35	ไม่มีเงินใช้จ่ายเพื่อพักผ่อนในบางโอกาส					
36	มีหนี้สินเพราะนำเงินมาใช้จ่ายในการดำเนินการเรียน					
37	ไม่รู้จักรวางแผนการใช้เงินอย่างเหมาะสม					
38	มีปัญหาด้านการเงินแต่ไม่กล้าขอร้องเพราะความอาย					
39	ต้องทำงานพิเศษเพื่อหารายได้มาใช้ในการเรียน					
40	ค่าใช้จ่ายสำหรับซื้อเสื้อผ้า และของใช้ส่วนตัวมีไม่เพียงพอ					

ขอขอบคุณในความร่วมมือ